

Joz kapitola 1.

[1] Po smrti Mojžíše, služebníka Hospodina, řekl Hospodin Jozuovi, synu Núnovu, který Mojžíšovi přísluhoval: [2] "Mojžíš, můj služebník, zemřel. Nyní tedy vstaň a přejsi s veškerým tímto lidem přes tento Jordán do země, kterou dávám Izraelcům. [3] Dal jsem vám každé místo, na které vaše noha šlápně, jak jsem přislíbil Mojžíšovi. [4] Vaše pomezí povede od stepi a tohoto Libanónu až k veliké řece, řece Eufratu, podél celé země Chetejců až k Velkému moři, kde zapadá slunce. [5] Po všechny dny tvého života se proti tobě nikdo nepostaví. Jako jsem byl s Mojžíšem, budu i s tebou. Nenechám tě klesnout a neopustím tě. [6] Buď rozhodný a udatný, neboť ty rozdělíš tomuto lidu zemi v dědictví, jak jsem se přísazně zavázal jejich otcům, že jim ji dám. [7] Jen buď rozhodný a velmi udatný, bedlivě plň vše, co je v zákoně, který ti přikázal Mojžíš, můj služebník. Neodchyluj se od něho napravo ani nalevo, tak budeš jednat prozíravě všude, kam půjdeš. [8] Kniha tohoto zákona ať se nevzdálí od tvých úst. Rozjímej nad ním ve dne v noci, abys mohl bedlivě plnit vše, co je v něm zapsáno. Potom tě bude na tvé cestě provázet zdar, potom budeš jednat prozíravě. [9] Nepřikázal jsem ti snad: Buď rozhodný a udatný, neměj strach a neděs se, neboť Hospodin, tvůj Bůh, bude s tebou všude, kam půjdeš?" [10] I přikázal Jozue správcům lidu: [11] "Projděte táborem a přikážete lidu: Připravte si zásobu potravin, neboť po třech dnech přejdete tento Jordán a půjdete obsadit zemi, kterou vám Hospodin, váš Bůh, dává do vlastnictví." [12] Rúbenovcům, Gádovcům a polovině kmene Manasesova pak Jozue řekl: [13] "Pamatujte na to, co vám přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův. Řekl: "Hospodin, váš Bůh, vás přivede do odpočínutí a dá vám tuto zemi." [14] Vaše ženy, děti a stáda necht' zůstanou v zemi, kterou vám dal Mojžíš v Zajordání. Ale vy ostatní, udatní bohatíři, vojensky seřazeni přejdete před svými bratřími řeku a budete jim pomáhat, [15] dokud Hospodin nepřivede do odpočínutí vaše bratry jako vás. Až oni obsadí zemi, kterou jim dává Hospodin, váš Bůh, vrátíte se do své země a obsadíte ji, tu vám dal Mojžíš, služebník Hospodinův, v Zajordání na východě." [16] Odpověděli Jozuovi: "Učiníme všechno, co jsi nám přikázal, a půjdeme všude, kam nás pošleš. [17] Budeme tě poslouchat stejně, jako jsme poslouchali Mojžíše. Jen ať Hospodin, tvůj Bůh, je s tebou, jako byl s Mojžíšem. [18] Kdo se tvému rozkazu postaví na odpor a tvých slov neuposlechne ve všem, co mu přikážeš, je hoden smrti. Jen buď rozhodný a udatný."

Joz kapitola 2.

[1] Jozue, syn Núnův, vyslal potají ze Šítimu dva muže jako zvědy. Řekl: "Jděte, prohlédněte tu zemi i Jericho." Šli tedy a vstoupili do domu jedné ženy jménem Rachab, nevěstky, a tam přespali. [2] Kráľ Jericha bylo ohlášeno: "V noci sem přišli nějací izraelští muži, aby obhlédli celou zemi." [3] Jerišský kráľ dal Rachabě rozkaz: "Vyved ty muže, kteří k tobě přišli a vstoupili do tvého domu. Přišli proto, aby obhlédli celou zemi." [4] Ale ta žena muže odvedla, ukryla a řekla: "Ano, ti muži ke mně přišli, ale já jsem nevěděla, odkud jsou. [5] Když při setmění zavírali bránu, ti muži odešli. Nevím, kam šli. Rychle je pronásledujte, ať je dostihnete." [6] Ona však je vyvedla na střechu a skryla je v pazdřích, které měla na střeše složené, [7] a oni ty muže pronásledovali směrem k Jordánu až k brodům. Jakmile pronásledovatelé vyšli, hned za nimi bránu zavřeli. [8] Zvědové se ještě neuložili k spánku, když k nim vstoupila na střechu. [9] Řekla těm mužům: "Vím, že Hospodin dal zemi vám. Padla na nás hrůza před vámi a všichni obyvatelé země propadli před vámi zmatku. [10] Slyšeli jsme, jak Hospodin před vámi vysušil vody Rákosového moře, když jste vycházeli z Egypta, a jak jste v Zajordání naložili se dvěma emorejskými kráľi, se Síchonem a Ógem, které jste zahubili jako klaté. [11] Jakmile jsme to uslyšeli, ztratili jsme odvahu a pozbyli jsme ducha, poněvadž Hospodin, váš Bůh, je Bohem nahoře na nebi i dole na zemi. [12] Zavažte se mi nyní prosím přísahou při Hospodinu, že také vy prokážete milosrdenství domu mého otce, jako jsem já prokázala milosrdenství vám. Dejte mi věrohodné znamení, [13] že ponecháte naživu mého otce a matku, mé bratry a sestry i vše, co jim náleží, a že nás vysvobodíte před smrtí." [14] Muži jí odpověděli: "Jsme odhodláni za vás zemřít. Nesmíte však vyrazit toto naše ujednání. Až nám Hospodin vydá zemi, prokážete ti milosrdenství a osvědčíme věrnost." [15] Potom je spustila po provaze z okna, její dům byl totiž v hradební zdi, bydlela na hradbách. [16] A řekla jim: "Jděte na tamtu horu, aby na vás pronásledovatelé nenarazili, a skryjte se tam po tři dny, dokud se nevrátí ti, kdo vás pronásledují, potom jděte svou cestou." [17] Muži ji upozornili: "Budeme zproštění přísahy, již jsi nás zavázala, [18] jestliže neuvážeš, až vstoupíme do země, tuto šňůru z karmínových vláken v okně, z něhož jsi nás spustila, a neshromáždíš k sobě do domu svého otce a matku, své bratry a celý svůj dům. [19] Kdo vyjde ze dveří tvého domu ven, jeho krev padne na jeho hlavu, a my budeme bez viny. Avšak krev každého, kdo bude s tebou v domě, padne na naši hlavu, kdyby na něj někdo vztáhl ruku. [20] Vyrazíš-li toto naše ujednání, budeme zproštění přísahy, již jsi nás zavázala." [21] Odvětila: "Staň se podle vašich slov." Nato je propustila a oni odešli. Pak uvázala na okno karmínovou šňůru. [22] Oni došli až na horu, kde zůstali tři dny, dokud se pronásledovatelé nevrátili, ti prohledali celou cestu, nikoho však nenašli. [23] Oba muži se tedy vrátili, sestoupili z hory, přešli Jordán a přišli k Jozuovi, synu Núnovu. Vyprávěli mu o všem, co se jim přihodilo. [24] Řekli Jozuovi: "Hospodin nám dal celou zemi do rukou. Všichni obyvatelé země propadli před námi zmatku."

Joz kapitola 3.

[1] Za časného jitra vytáhl Jozue se všemi Izraelci ze Šítimu, až přišli k Jordánu, tam přenocovali, dříve než jej přešli. [2] Když uplynuly tři dny, prošli správcové táborem [3] a přikázali lidu: "Jakmile spatříte schránu smlouvy Hospodina, svého Boha, a lévijské kněze, kteří ji nesou, vytáhnete ze svého místa a půjdete za ní. [4] Mezi vámi a ní bude ovšem odstup zhruba dvou tisíc loket, nepřibližujte se k ní. Půjdete za ní, abyste poznali cestu, kudy se máte ubírat, neboť nikdy předtím jste touto cestou neprocházeli." [5] Jozue pak vyzval lid: "Posvět'te se, neboť Hospodin zítra mezi vámi učiní podivuhodné věci." [6] Potom Jozue řekl kněžím: "Zvedněte schránu smlouvy a ubírejte se před lidem." I zvedli schránu smlouvy a šli před lidem. [7] Hospodin řekl Jozuovi: "Dnešního dne jsem tě začal před zraky celého Izraelele vyvyšovat, aby poznali, že jsem s tebou, jako jsem byl s Mojžíšem. [8] Kněžím nesoucím schránu smlouvy přikážeš toto: Až vstoupíte na pokraj jordánských vod, zůstanete v Jordánu stát." [9] Jozue vyzval Izraelce: "Přistupte sem a slyšte slova Hospodina, svého Boha." [10] A Jozue pokračoval: "Poznáte, že uprostřed vás je živý Bůh. Ten před vámi vyžene Kenaance, Chetejce, Chivejce, Perizejce, Girašejce, Emorejce i Jebúsejce. [11] Hle, před vámi přejde Jordán schrána smlouvy Pána celé země. [12] Nyní si vyberte z izraelských kmenů dvanáct mužů, po jednom muži z každého kmene. [13] Jakmile nohy kněžích nesoucích schránu Hospodina, Pána celé země, spočinou ve vodách Jordánu, jordánské vody se rozesoupí, vody řítící se shora zůstanou stát jako jednodlitá hráz." [14] Tak se stalo. Lid vytáhl ze svých stanů, aby přešel Jordán, a kněžích nesoucích schránu smlouvy šli před lidem. [15] Když ti, kteří nesli schránu, přišli k Jordánu a nohy kněžích nesoucích schránu se smočily na pokraji vod - Jordán je vždycky v čas žně rozvodněn daleko od břehů -, [16] tu vody řítící se shora zůstaly stát a postavily se jako jednodlitá hráz velmi daleko odtud u města Adamu, které leží při Saretánu, a ty, které tekly dolů k Pustému moři, k moři Solnému, se vytratily. Tak přešel lid naproti Jerichu. [17] Kněžích nesoucích schránu Hospodinovy smlouvy stáli nepohnutě na suché zemi uprostřed Jordánu a celý

Izrael přecházel po suchu, dokud celý ten pronárod do jednoho nepřešel Jordán.

Joz kapitola 4.

[1] Když celý ten pronárod do jednoho přešel Jordán, řekl Hospodin Jozuovi: [2] "Vyberte si z lidu dvanáct mužů, po jednom z každého kmene, [3] a přikažte jim: Vyneste zprostřed Jordánu, odtud, kde nepohnuté stály nohy kněží, dvanáct kamenů, vezměte je s sebou a složte je na místě, kde této noci přenocujete." [4] Jozue tedy povolal dvanáct mužů, které z Izraelců určil, po jednom z každého kmene, [5] a řekl jim: "Jděte před schránu Hospodina, svého Boha, doprostřed Jordánu. Každý si vyzvedne na rameno jeden kámen, podle počtu kmenů Izraelců. [6] To bude mezi vámi na znamení. Až se v budoucnu budou vaši synové vyptávat: "Čím jsou pro vás tyto kameny?", [7] odpovíte jim: "Vody Jordánu se rozestoupily před schránou Hospodinovy smlouvy, když procházela Jordánem, vody Jordánu se rozestoupily." Tyto kameny budou Izraelcům pamětným znamením navěky." [8] Izraelci učinili, jak Jozue přikázal. Vynesli zprostřed Jordánu dvanáct kamenů podle počtu kmenů Izraelců, jak Jozuovi uložil Hospodin, a přešli s nimi na místo, kde se chystali přenocovat, tam je složili. [9] Též na místě uprostřed Jordánu, kde stály nohy kněží nesoucích schránu smlouvy, postavil Jozue dvanáct kamenů a ty tam jsou až dodnes. [10] Kněží nesoucí schránu stáli uprostřed Jordánu, dokud nebylo vykonáno úplně všechno, co podle Hospodinova příkazu uložil Jozue lidu, jak Jozuovi přikázal Mojžíš. Lid pak rychle přešel. [11] Když přešel všechen lid do jednoho, přešla také Hospodinova schránka i kněží, kteří byli před lidem. [12] V čele Izraelců přešli vojensky seřazení též Rúbenovci, Gádovci a polovina kmene Manasesova, jak jim uložil Mojžíš. [13] Kolem čtyřiceti tisíc vojáků táhlo ve zbroji před Hospodinem do boje na Jerišské pustiny. [14] Onoho dne vyvýšil Hospodin Jozua před očima celého Izraele, takže měli před ním bázeň po celý jeho život, jako měli bázeň před Mojžíšem. [15] Hospodin řekl Jozuovi: [16] "Přikaz kněžím nesoucím schránu svědectví, ať vystoupí z Jordánu." [17] Jozue tedy kněžím přikázal: "Vystupte z Jordánu." [18] Sotva však kněží nesoucí schránu Hospodinovy smlouvy zprostřed Jordánu vystoupili, hned jak se nohy kněží odtrhly ode dna a stanuly na suchu, vrátily se vody Jordánu na své místo a rozlévaly se jako předtím daleko z břehů. [19] Desátého dne prvního měsíce vystoupil lid z Jordánu. Utábořili se v Gilgálu, při východním okraji Jericha. [20] Oněch dvanáct kamenů, které vzali z Jordánu, postavil Jozue v Gilgálu. [21] Řekl Izraelcům: "Až se v budoucnu budou vaši synové vyptávat svých otců: "Co je to za kameny?", [22] seznámte své syny s tímto: Izrael přešel tento Jordán po suchu. [23] Hospodin, váš Bůh, vysušil před vámi vody Jordánu, dokud jste nepřešli, jako to učinil Hospodin, váš Bůh, s Rákosovým mořem, které před vámi vysušil, dokud jste nepřešli, [24] aby poznaly všechny národy země, jak mocná je ruka Hospodinova, a abyste se báli Hospodina, svého Boha, po všechny dny."

Joz kapitola 5.

[1] Když uslyšeli všichni emorejští králové, kteří sídlili na západ od Jordánu, a všichni kenaanští králové při moři, že Hospodin vysušil před Izraelci vody Jordánu, dokud nepřešli, ztratili odvahu a pozbyli před Izraelci ducha. [2] V tom čase vyzval Hospodin Jozua: "Zhotov si kamenné nože a znovu zaved', podruhé, pro Izraelce obřízku." [3] Jozue si tedy zhotovil kamenné nože a obřezal Izraelce u Pahorku předkožek. [4] Důvod, proč je Jozue obřezal, byl tento: Všechen lid mužského pohlaví, který vyšel z Egypta, všichni bojovníci, pomřeli na poušti cestou po vyjítí z Egypta. [5] Všechen lid, který vyšel, byl obřezán, neobřezávali však nikoho z lidu, kdo se narodil na poušti cestou po vyjítí z Egypta. [6] Čtyřicet let chodili Izraelci pouští, dokud do jednoho nezmizel celý ten pronárod bojovníků, kteří vyšli z Egypta, protože neposlouchali Hospodina. O nich se Hospodin zapřísáhl, že jim nedovolí spatřit zemi, o které přísáhl jejich otcům, že nám ji dá, zem Čtyřicet let chodili Izraelci pouští, dokud do jednoho nezmizel celý ten pronárod bojovníků, kteří vyšli z Egypta, protože neposlouchali Hospodina. O nich se Hospodin zapřísáhl, že jim nedovolí spatřit zemi, o které přísáhl jejich otcům, že nám ji dá, zem i oplývající mlékem a medem. i oplývající mlékem a medem. [7] Místo nich povolal jejich syny a ty Jozue obřezal, neboť byli neobřezaní, cestou je totiž neobřezávali. [8] Když byl celý ten pronárod do jednoho obřezán, zůstali na svém místě v táboře, dokud se nezhojili. [9] Hospodin Jozuovi řekl: "Dnes jsem od vás odvalil egyptskou potupu." Proto pojmenoval to místo Gilgál (to je Odvalení), jmenuje se tak až dodnes. [10] Izraelci tábořili v Gilgálu. Čtrnáctého dne toho měsíce navečer slavili na Jerišských pustinách hod beránka. [11] Druhého dne po hodu beránka začali jíst nekvašené chleby a pražené zrní z výtěžku země, právě toho dne. [12] Toho druhého dne, kdy začali jíst z výtěžku země, přestala také mana, teď už Izraelci manu neměli, ale toho roku jedli z úrody kenaanské země. [13] Když byl Jozue u Jericha, rozhlédl se, a hle, naproti němu stojí muž a má v ruce tasený meč. Jozue šel k němu a zeptal se ho: "Patříš k nám nebo k našim protivníkům?" [14] Odvětil: "Nikoli. Jsem velitel Hospodinova zástupu, právě jsem přišel." I padl Jozue tvář k zemi, klaněl se a otázel se: "Jaký rozkaz má můj pán pro svého služebníka?" [15] Velitel Hospodinova zástupu Jozuovi odpověděl: "Zuj si z nohou opánky, neboť místo, na němž stojíš, je svaté." A Jozue tak učinil.

Joz kapitola 6.

[1] Jericho se před Izraelci důkladně uzavřelo, nikdo nevycházel ani nevcházel. [2] Ale Hospodin řekl Jozuovi: "Hled', vydal jsem ti do rukou Jericho i jeho krále s udatnými bohatýry. [3] Vy všichni bojovníci obejdete město vždy jednou kolem. To budeš dělat po šest dní. [4] Sedm kněží ponese před schránou sedm polnic z beraních rohů. Sedmého dne obejdete město sedmkrát a kněží zatroubí na polnice. [5] Až zazní táhlý tón z beraního rohu, jakmile uslyšíte zvuk polnice, vyrazí všechen lid mohutný válečný pokřik. Hradby města se zhroutí a lid vstoupí do města, každý tam, kde právě bude". [6] Jozue, syn Núnův, tedy povolal kněze a nařídil jim: "Přineste schránu smlouvy a sedm kněží ať nese před Hospodinovou schránou sedm polnic z beraních rohů." [7] Lidu řekl: "Pojdte a obcházejte město a ozbrojenci ať se ubírají před Hospodinovou schránou." [8] Stalo se, jak Jozue lidu nařídil: Sedm kněží nesoucích sedm polnic z beraních rohů se ubíralo před Hospodinem a troubilo na polnice a schránka Hospodinovy smlouvy šla za nimi. [9] Ozbrojenci šli před kněžimi troubícími na polnice a shromážděný zástup šel za schránou, šli a troubili na polnice. [10] Jozue lidu dále přikázal: "Zdržte se válečného pokřiku, ani nehlesnete, ani slovo nevyjde z vašich úst, až do dne, kdy vám nařídím: Strhněte pokřik." [11] Na jeho pokyn obešla Hospodinova schránka město jednou kolem. Pak šli do tábora a v táboře přenocovali. [12] Za časného jitra přinesli Jozue a kněží Hospodinovu schránu. [13] Sedm kněží neslo před Hospodinovou schránou sedm polnic z beraních rohů a za pochodu troubilo na polnice. Ozbrojenci šli před nimi a shromážděný zástup šel za Hospodinovou schránou, šli a troubili na polnice. [14] I druhého dne obešli město jednou a vrátili se do tábora. To dělali po šest dní. [15] Ale sedmého dne za časného jitra, hned jak vzešla jitřenka, obešli město týměž způsobem sedmkrát, jen onoho dne obcházel město sedmkrát. [16] Když obcházel po sedmé, zatroubili kněží na polnice a Jozue lidu nařídil: "Strhněte válečný pokřik, neboť vám Hospodin město vydal."

[17] Město se všim všudy je klaté před Hospodinem. Naživu zůstane jen nevěstka Rachab se všemi, kteří jsou u ní v domě, neboť skryla posly, které jsme vyslali. [18] Jenom se mějte na pozoru před tím, co je klaté, abyste nebyli vyhubeni jako klatí, kdybyste vzali něco klatého. Přivolali byste na izraelský tábor klatbu a uvrhli jej do zkázy. [19] Všechno stříbro a zlato i bronzové a železné předměty budou zasvěceny Hospodinu, dá se to na Hospodinův poklad." [20] Když kněží zatroubili na polnice, lid strhl válečný pokřik. Jakmile lid zaslechl zvuk polnice, strhl mohutný pokřik. Hradby se zhroutily a lid vstoupil do města, každý tam, kde právě byl. Tak dobyli město. [21] Všechno, co bylo v městě, vyhubili ostřím meče jako klaté, muže i ženy, mladíky i starce, též skot a brav i osly. [22] Ale oběma mužům, kteří jako zvědové prošli zemí, Jozue řekl: "Vstupte do domu té ženy nevěstky a vyvedte tu ženu odtud spolu se všim, co jí náleží, jak jste jí přísahali." [23] Ti mládenci, zvědové, tedy vešli dovnitř a vyvedli Rachabu i jejího otce a matku i bratry se všim, co jí náleželo, vyvedli všechno její přibuzenstvo a poskytli jim místo za izraelským táborem. [24] Město se všim všudy vypálilo. Jen stříbro a zlato i bronzové a železné předměty dali na poklad Hospodinova domu. [25] Ale nevěstku Rachabu, dům jejího otce a všechno, co jí náleželo, nechal Jozue naživu. Tak zůstala uprostřed Izraele až dodnes, poněvadž skryla posly, které poslal Jozue na výzvědy do Jericha. [26] V onen čas se Jozue zapřísáhl: "Proklet buď před Hospodinem muž, který znovu vybuduje toto město Jericho. Na svém prvorozeném položí jeho základy, na svém nejmladším postaví jeho brány." [27] Hospodin byl s Jozuem a pověst o něm se roznesla po celé zemi.

Joz kapitola 7.

[1] Izraelci se při provádění klatby dopustili zpronevěry. Akán, syn Karmího, syna Zabdího, syna Zerachova z pokolení Judova, vzal něco z věcí propadlých klatbě. Proto vzplanul Hospodin proti Izraelcům hněvem. [2] Jozue vyslal muže z Jericha do Aje, který byl u Bét-ávenu, na východ od Bét-elu, a řekl jim: "Jděte do té země na výzvědy!" Muži tedy šli na výzvědy do Aje. [3] Když se vrátili k Jozuovi, hlásili mu: "Není třeba, aby táhl všechen lid. Ať vytáhnou jen dva nebo tři tisíce mužů a přepadnou Aj. Nezatěžuj tím všechen lid, vždyť jich je málo." [4] I vydalo se tam z lidu na tři tisíce mužů, ale museli před ajskými muži utéci. [5] Ajští mužové z nich pobili asi třicet šest mužů. Pronásledovali je před branou až k lomům a na stráni je pobíjeli. Lid ztratil odvahu, rozplynula se jako voda. [6] Tu roztrhl Jozue své roucho, padl před Hospodinovou schránou tvář k zemi, ležel tak až do večere spolu s izraelskými staršími a házeli si prach na hlavu. [7] Jozue lkal: "Ach, Panovníku Hospodine, proč jsi vlastně převedl tento lid přes Jordán? Chceš nás vydat do rukou Emorejců, aby nás zahubili? Kéž bychom byli raději zůstali na druhé straně Jordánu! [8] Dovol prosím, Panovníku, co mám říci, když se Izrael dal na útěk před svými nepřáteli? [9] Až to uslyší Kenaanci a ostatní obyvatelé země, obklíčí nás a vyhladí naše jméno ze země. Co pak učiníš pro své veliké jméno?" [10] Hospodin řekl Jozuovi: "Vstaň! Co je s tebou, že jsi padl na tvář? [11] Izrael zhřešil. Přestoupili mou smlouvu, kterou jsem jim vydal. Vzali z věcí propadlých klatbě, kradli, zatajili to a uložili mezi své věci. [12] Proto nemohou Izraelci před svými nepřáteli obstát a obracejí se před svými nepřáteli na útěk, protože sami propadli klatbě. Nebudu už s vámi, jestliže ze svého středu nevytýčíte to, co propadlo klatbě. [13] Vzhůru, posvět' lid a vyzvi jej: "Posvět'te se na zítřek! Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Uprostřed tebe je něco, co propadlo klatbě, Izraeli! Nemůžeš obstát před svými nepřáteli, dokud to, co propadlo klatbě, neodstraníš ze svého středu. [14] Ráno budete přistupovat po kmenech. Kmen, který Hospodin označí, bude přistupovat po domech. Dům, který Hospodin označí, bude přistupovat po mužích. [15] Ten, kdo bude označen, že si přisvojil věc propadlou klatbě, bude spálen se všim, co mu patří, protože přestoupil Hospodinovu smlouvu a dopustil se v Izraeli hanebnosti." [16] Za časného jitra rozkázal Jozue Izraeli přistupovat po kmenech. Losem byl označen kmen Judův. [17] Rozkázal, aby přistupovala judská čeleď. Označena byla čeleď Zerachejců. Rozkázal, aby přistupovala zerašská čeleď po mužích. Označen byl Zabdí. [18] Pak rozkázal, aby přistupoval jeho dům po mužích. Označen byl Akán, syn Karmího, syna Zabdího, syna Zerachova z pokolení Judova. [19] Tu vyzval Jozue Akána: "Synu, přiznej slávu Hospodinu, Bohu Izraele, a vzdej mu chválu. Doznej se mi, co jsi učinil, nic přede mnou nezapírej!" [20] Akán odpověděl Jozuovi: "Ano, zhřešil jsem proti Hospodinu, Bohu Izraele, učinil jsem toto: [21] Viděl jsem mezi kořisti jeden pěkný šineárský plášť, dvě stě šekelů stříbra a jeden zlatý jazyk o váze padesáti šekelů. Vzplanul jsem žádostí a vzal jsem si to. Je to ukryto v zemi uvnitř mého stanu a stříbro je vespod." [22] Jozue poslal posly, ti běželi do stanu, a hle, bylo to ukryto v jeho stanu a stříbro bylo vespod. [23] Vzali ty věci ze stanu, přinesli k Jozuovi a všem Izraelcům a pohodili je před Hospodinem. [24] Za účasti všeho Izraele vzal Jozue Akána, syna Zerachova, i stříbro, plášť a zlatý jazyk, i jeho syny a dcery, býky a osly, jeho brav i stan a všechno, co mu patřilo, a ubírali se s tím vzhůru do doliny Akóru. [25] Jozue řekl: "Zkázu, kterou jsi uvalil na nás, nechť uvalí Hospodin v tento den na tebe." Všechen Izrael jej kamenoval, spálili je a zaházeli je kamením. [26] Navršili nad ním velkou hromadu kamení, je tam až dodnes. A Hospodin upustil od svého planoucího hněvu. Proto se to místo jmenuje Emek Akór (to je Dolina zkázy) až dodnes.

Joz kapitola 8.

[1] Potom řekl Hospodin Jozuovi: "Neboj se a neděs. Vezmi s sebou všechen bojeschopný lid a vytáhni proti Aji. Hleď, vydal jsem ti do rukou ajského krále i jeho lid, jeho město i jeho zemi. [2] Naložíš s Ajem a jeho králem, jako jsi naložil s Jerichem a jeho králem. Avšak kořist a dobytek si necháte jako lup. Postav proti němu za městem zálohy." [3] Jozue a všechen bojeschopný lid vytáhli proti Aji. Jozue vybral třicet tisíc mužů, udatných bohatýrů, a v noci je rozmístil. [4] Prikázal jim: "Hleďte, za městem se položte do zálohy proti městu. Přilíží se od města nevzdalujte, buďte všichni připraveni. [5] Já a všechen lid, který bude se mnou, se k městu přiblížíme. Jakmile oni vytrhnou proti nám jako předtím, dáme se před nimi na útěk. [6] Ať za námi vytrhnou, odlákáme je od města, neboť si řeknou: "Utíkají před námi jako předtím." Proto se dáme před nimi na útěk. [7] Pak vyrazíte ze zálohy a město obsadíte, Hospodin, váš Bůh, vám je vydal do rukou. [8] Až se města zmocníte, zapálíte je. Tak učiníte podle slova Hospodinova. Hleďte, to jsem vám prikázal." [9] Jozue je tedy rozmístil a oni se stáhli do zálohy a usadili se mezi Bét-elem a Ajem, západně od Aje. Jozue pak strávil tuto noc uprostřed lidu. [10] Za časného jitra vykonal Jozue přehlídku lidu. Pak táhl s izraelskými staršími před lidem na Aj. [11] S ním vytáhl všechen bojeschopný lid. Postupovali a došli až naproti městu. Utábořili se na sever od Aje. Mezi nimi a Ajem bylo údolí. [12] Jozue vybral asi pět tisíc mužů a postavil je do zálohy mezi Bét-elem a Ajem, západně od města. [13] Lid, celý tábor, zaujal postavení severně od města a zadní voj západně od města. Jozue odešel té noci doprostřed doliny. [14] Když to zpozoroval ajský král, on i všechen jeho lid, mužové města, za časného jitra rychle vytrhli do boje proti Izraeli v určený čas na okraj pustiny. Nevěděl však, že jsou proti němu za městem zálohy. [15] Když se Jozue a všechen Izrael měli s nimi střetnout, dali se na útěk směrem k poušti. [16] Tu byl křikem přivolán všechen lid, který byl v městě, aby je pronásledoval. Pronásledovali Jozua a dali se od města odlákat. [17] V Aji, totiž v Bét-elu, nezůstal nikdo, kdo by nevytrhl za Izraelem. Nechal město otevřené a pronásledovali Izraele. [18] I řekl Hospodin Jozuovi: "Pozvedni oštěp, který držíš v ruce, směrem k Aji, neboť jsem ti jej vydal do rukou." Jozue pozvedl oštěp, který držel v ruce, směrem k městu. [19] Jakmile pozvedl ruku, zálohy se ihned vyřítily ze svého postavení, přihnaly se, vpadly do města, dobyly je a ihned město zapálily. [20] Ajští muži se ohlédli a spatřili, jak z města vystupuje k nebi kouř. Nemohli však utéci sem ani tam, neboť i lid, který utíkal do pouště, se obrátil proti pronásledovatelům. [21] Když totiž Jozue a všechen Izrael viděli, že záloha dobyla město a že z města vystupuje kouř, obrátili se a pobíjeli

ajské muže. [22] A ti z města jim vytrhli vstříc, takže Ajští byli Izraelem sevřeni z jedné i z druhé strany. Izraelci je pobíjeli, nenechali nikoho vyvážnout a uniknout. [23] Ale ajského krále chytili živého a přivedli k Jozuovi. [24] Izrael pobil všechny obyvatele Aje na poli, v poušti, kam je pronásledovali. Všichni do jednoho padli ostřím meče. Pak se celý Izrael vrátil do Aje a vybil jej ostřím meče. [25] Všech mužů i žen, kteří toho dne padli, bylo dvanáct tisíc, padli všichni ajští muži. [26] Ale Jozue nespustil ruku s pozvednutým oštěpem dřívě, dokud nebyli všichni obyvatelé Aje vyhubeni jako klatí. [27] Jen dobytek a kořist z města si Izrael nechal jako lup podle slova Hospodinova, které přikázal Jozuovi. [28] Jozue vypálil Aj a učinil jej navěky pahorkem sutin, místem zpusťšeným, jak je tomu až dodnes. [29] Ajského krále dal pověsit na kůl, kde byl až do večera. Když slunce zapadalo, rozkázal Jozue, aby snali jeho mrtvé tělo z kůlu. Pohodili je u vchodu do městské brány a navršili nad ním velikou hromadu kamení, která tam je až dodnes. [30] Tehdy zbudoval Jozue oltář Hospodinu, Bohu Izraele, na hoře Ébalu, [31] jak Izraelcům přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův, tak jak je napsáno v Knize Mojžíšova zákona: oltář z neotesaných kamenů, neopracovaných železem. Na něm přinesli Hospodinu oběti zápalné a obětovali oběti pokojné. [32] Tam napsal v přítomnosti Izraelců na kamenech opis Mojžíšova zákona. [33] Všechen Izrael se svými staršími, správci a soudci stál po obou stranách schrány proti lévijským kněžím, kteří nosili schránu Hospodinovy smlouvy, i hosté a domorodci, polovina směrem k hoře Gerizímu a druhá polovina směrem k hoře Ébalu, jak kdysi přikázal Všechn Izrael se svými staršími, správci a soudci stál po obou stranách schrány proti lévijským kněžím, kteří nosili schránu Hospodinovy smlouvy, i hosté a domorodci, polovina směrem k hoře Gerizímu a druhá polovina směrem k hoře Ébalu, jak kdysi přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův, aby dávali požehnání izraelskému lidu. I Mojžíš, služebník Hospodinův, aby dávali požehnání izraelskému lidu. [34] Potom předčítal všechna slova Zákona, požehnání i zlořečení, přesně jak to je zapsáno v Knize Zákona. [35] Nebylo jediného slova přikázaného Mojžíšem, které by Jozue nepřečetl před celým shromážděním Izraele, včetně žen a dětí i těch, kdo žili mezi nimi jako hosté.

Joz kapitola 9.

[1] Když se o tom doslechli všichni králové, kteří byli z této strany Jordánu, v pohoří i v Přímořské nížině a na celém pobřeží Velkého moře směrem k Libanónu, totiž král chetejský, emorejský, kenaanský, perizejský, chivejský a jebúsejský, [2] shromáždili se, aby jednomyslně bojovali proti Jozuovi a Izraeli. [3] I obyvatelé Gibeónu se doslechli, jak Jozue naložil s Jerichem a Ajem. [4] Vymyslili si tedy také lest, že půjdou a budou se vydávat za poselstvo. Vložili na osly vetché pytle a zpuchřelé, popraskané a svazované vinné měchy, [5] na nohou měli vetché spravované střevice a na sobě odřené pláště. I všechn chléb, jímž se zásobili, byl vyschlý a rozdrobený. [6] Tak přišli k Jozuovi do tábora v Gilgálu a řekli jemu i mužům izraelským: "Přišli jsme z daleké země. Uzavřete s námi smlouvu!" [7] Ale izraelští muži Chivejcům odpověděli: "Možná, že sídlíte mezi námi, jakpak bychom mohli s vámi uzavřít smlouvu!" [8] Řekli nato Jozuovi: "Jsme tvoji otroci." Jozue se jich otázal: "Kdo jste a odkud přicházíte?" [9] Odpověděli mu: "Z velmi daleké země přišli tvoji otroci za jménem Hospodina, tvého Boha. Slyšeli jsme o něm zprávy, co všechno učinil v Egyptě [10] a jak naložil s dvěma emorejskými králi v Zajordání, s chešbónským králem Síchonem a s bášanským králem Ógem z Aštarótu. [11] Naši stařešinové a všichni obyvatelé naší země nás vyzvali: "Vezměte si s sebou zásoby na cestu, jděte jim vstříc a řekněte jim: Jsme vaši otroci. Uzavřete s námi smlouvu." [12] Toto je náš chléb. Byl ještě horký, když jsme se jim zásobili při odchodu z našich domů, než jsme se vydali k vám. A teď se podívejte: je vyschlý a rozdrobený. [13] A tyto vinné měchy byly nové, když jsme je plnili. Podívejte se, jak popraskaly. A toto jsou naše pláště a střevice, zvětšely, protože cesta byla velmi dlouhá." [14] Izraelští muži si tedy vzali z jejich zásob, aniž se ptali na Hospodinův výrok. [15] Jozue sjednal mír a uzavřel s nimi smlouvu, že je nechá naživu. Předáci izraelské pospolitosti jim to potvrdili přísahou. [16] Když uplynuly tři dny po tom, co s nimi uzavřeli smlouvu, doslechli se, že jsou z jejich blízkosti a že sídlí mezi nimi. [17] Izraelci totiž táhli dál a třetího dne přišli do jejich měst. Byla to města Gibeón, Kefira, Beerót a Kirjat-jearím. [18] Ale Izraelci je nepobili, poněvadž se jim předáci izraelské pospolitosti zavázali přísahou při Hospodinu, Bohu Izraele. Proto celá pospolitost proti předákům reptala [19] a všichni předáci vysvětlovali celé pospolitosti: "My jsme jim přísahali při Hospodinu, Bohu Izraele, takže se jich nyní nemůžeme dotknout. [20] Musíme je nechat naživu, aby na nás nedolehlo Hospodinovo rozlícení pro přísahu, kterou jsme se jim zavázali." [21] O nich pak předáci řekli: "Ať zůstanou naživu, ale budou pro celou pospolitost sekat dříví a čerpat vodu." Tak o nich mluvili předáci. [22] Potom si je zavolal Jozue a promluvil k nim: "Proč jste nás obelstili? Tvrdili jste: 'Jsme od vás velmi daleko', a zatím sídlíte mezi námi! [23] Buďte za to prokleti. Nepřestanete být otroky. Budete sekat dříví a čerpat vodu pro dům mého Boha." [24] Odpověděli Jozuovi: "Tvým otrokům bylo oznámeno, co Hospodin, tvůj Bůh, přikázal svému služebníkovi Mojžíšovi, že vám dá celou zemi a že před vámi vyhladí všechny její obyvatele. Velmi jsme se báli, že nás připravíte o život. Proto jsme to udělali. [25] Teď jsme v tvých rukou. Nalož s námi jak uznáš za dobré a správné." [26] I naložil s nimi tak, že je vyprostil z rukou Izraelců, takže je nezabili. [27] Ale onoho dne jim Jozue uložil, aby sekali dříví a čerpali vodu pro pospolitost a pro Hospodinův oltář, a to až dodnes, na místě, které vyvolí.

Joz kapitola 10.

[1] Adonísedek, král jeruzalémský, se doslechl, že Jozue dobyl Aj a zničil jej jako klatý - jako naložil s Jerichem a s jeho králem, tak naložil s Ajem a s jeho králem - a že obyvatelé Gibeónu uzavřeli s Izraelem mír a jsou nyní mezi nimi. [2] Tu se začali velmi bát, neboť Gibeón byl veliké město jako jedno z měst královských, byl větší než Aj a všichni jeho muži byli bohatíři. [3] Proto poslal Adonísek, král jeruzalémský, vzkaz Hóhamovi, králi chebrónskému, Pirámovi, králi jarmútskému, Jaffovi, králi lakíšskému, a Debírovi, králi eglónskému: [4] "Přítáhněte mi na pomoc, ať porazíme Gibeón, neboť uzavřel mír s Jozuem a Izraelci!" [5] Pět emorejských králů se tedy vydalo společně na pochod, králové jeruzalémský, chebrónský, jarmútský, lakíšský a eglónský, každý se svými šiky. Oblehli Gibeón a zahájili proti němu boj. [6] Gibeónští muži poslali k Jozuovi do tábora v Gilgálu s prosbou: "Nenechávej své otroky bez pomoci! Pospěš rychle k nám a zachraň nás. Pomoz nám, neboť se proti nám srotili všichni emorejští králové, kteří sídlí v pohoří." [7] I vytáhl Jozue z Gilgálu a s ním všechn bojeschopný lid, samí udatní bohatíři. [8] I řekl Hospodin Jozuovi: "Neboj se jich, neboť jsem ti je vydal do rukou. Žádný z nich před tebou neobstojí." [9] Jozue táhl z Gilgálu po celou noc a náhle je přepadl. [10] A Hospodin je před Izraelem uvedl ve zmatek. Připravil jim u Gibeónu zdrcující porážku. Pronásledoval je směrem k bétchorónskému svahu a pobíjel je až do Azeky a Makedy. [11] Když před Izraelem utíkali a byli na bétchorónské stráni, vrhal na ně Hospodin z nebe balvany až do Azeky, tak umírali. Těch, kteří zemřeli po kamenném krupobití, bylo více než těch, které Izraelci pobili mečem. [12] Tehdy mluvil Jozue k Hospodinu, v den, kdy Hospodin vydal Izraelcům Emorejce. Volal před očima Izraele: "Zmlkni slunce, v Gibeónu, měsíci, v dolině Ajalónu." [13] A slunce zmlklo a měsíc stál, dokud lid nevykonal pomstu nad svými nepřáteli. To je zapsáno, jak známo, v Knize Přímého. Slunce stálo v polovině nebes a nepospíchalo k západu po celý den. [14] Nikdy předtím ani potom nebylo dne, jako byl onen, aby Hospodin tak vyslyšel něčí hlas, neboť Hospodin bojoval za Izraele. [15] Pak se Jozue spolu s celým Izraelem vrátili do Gilgálu do tábora. [16] Těch pět králů se však dalo na útěk a skrylo se v jeskyni u Makedy. [17] Jozuovi bylo oznámeno: "Našli jsme pět králů,

ukrytých v jeskyni u Makedy." [18] Jozue řekl: "Přivalte balvany k otvoru jeskyně a postavte k ní několik mužů, aby krále střežili. [19] Vy však neustávejte a pronásledujte své nepřátele, přepadněte jejich zadní voj a nedovolte jim vejít do jejich měst, neboť Hospodin, váš Bůh, vám je vydal do rukou." [20] Jozue s Izraelci dovršil převelikou, zdrcující porážku nepřátele. Rozdrtil je. Ti, kteří z nich přežili jen vyvázli, stáhli se do opevněných měst. [21] Všechny lid se vrátil pokojně k Jozuovi do tábora u Makedy. Nikdo se neodvážil proti Izraelcům hlesnout. [22] Jozue pak rozkázal: "Uvolněte otvor jeskyně a přiveďte ke mně z jeskyně těch pět králů!" [23] Učinili tak a přivedli k němu z jeskyně těch pět králů: krále jeruzalémského, chebrónského, jarmútského, lakíšského a eglónského. [24] Když k němu tyto krále přivedli, svolal Jozue všechny izraelské muže a rozkázal velitelům bojovníků, kteří s ním táhli: "Přistupte a stoupněte svými nohama na šíje těmto králům!" Přistoupili a stoupli jim svými nohama na šíje. [25] Pak jim Jozue řekl: "Nebojte se a neděste, buďte rozhodní a udatní, neboť právě tak naloží Hospodin se všemi vašimi nepřáteli, proti nimž bojujete." [26] Jozue je potom dal pobít a usmrtit a pověsit na pěti kůlech. Na kůlech zůstali viset až do večera. [27] Při západu slunce vydal Jozue rozkaz, aby je sňali z kůlů a vhodili do jeskyně, kde se skrývali. K otvoru jeskyně navršili balvany, které tam jsou až dodnes. [28] Onoho dne dobyl Jozue Makedu a vybil ji ostřím meče i s jejím králem. Vyhubil obyvatele jako klaté i vše živé v ní, nenechal nikoho vyvážnout. Naložil s králem Makedy, jako naložil s králem jeriškým. [29] Potom táhl Jozue spolu s celým Izraelem z Makedy do Libny a bojoval s Libnou. [30] I ji a jejího krále vydal Hospodin do rukou Izraele. Vybil ji ostřím meče i vše živé v ní, nenechal nikoho vyvážnout. Naložil s jejím králem, jako naložil s králem jeriškým. [31] Potom táhl Jozue spolu s celým Izraelem z Libny do Lakíše, oblehl jej a bojoval proti němu. [32] I vydal Hospodin Lakíš do rukou Izraele. Druhého dne jej dobyl, vybil jej ostřím meče i vše živé v něm, stejně jako naložil s Libnou. [33] Tehdy přitáhl Horám, král gezerský, Lakíši na pomoc. Ale Jozue pobil jej i jeho lid, nenechal nikoho vyvážnout. [34] Potom táhl Jozue spolu s celým Izraelem z Lakíše do Eglónu. Oblehli jej a bojovali proti němu. [35] Dobyli jej onoho dne a vybil jej ostřím meče, vše živé v něm onoho dne vyhubil jako klaté, stejně jako naložil s Lakíšem. [36] Potom přitáhl Jozue spolu s celým Izraelem z Eglónu. Oblehli jej a bojovali proti němu. [37] Dobyli jej a vybil ostřím meče, jeho krále, všechna jeho města i vše živé v něm, nenechal nikoho vyvážnout, stejně jako naložil s Eglónem. Město a vše živé v něm vyhubil jako klaté. [38] Potom se Jozue obrátil spolu s celým Izraelem do Debíru a bojoval proti němu. [39] Dobyli jej a vybil jej ostřím meče, jeho krále i všechna jeho města, a vyhubili jako klaté vše živé v něm, nenechal nikoho vyvážnout. Jako naložil s Chebrónem, tak naložil s Debírem a jeho králem, stejně jako naložil s Libnou a jejím králem. [40] Tak vybil Jozue celou zemi, pohoří i Negeb, Přímořskou nížinu i srázy, a všechny jejich krále. Nikoho nenechal vyvážnout, vše, co dýchalo, vyhubil jako klaté, jak přikázal Hospodin, Bůh Izraele. [41] Jozue je vybil od Kádeš-barneje až ke Gáze, i celou zemi Gošen až po Gibeón. [42] Tak se zmocnil Jozue jedním rázem všech těchto králů a jejich zemí, neboť Hospodin, Bůh Izraele, bojoval za Izraele. [43] Pak se Jozue spolu s celým Izraelem navrátil do Gilgálu do tábora.

Joz kapitola 11.

[1] Když se o tom doslechl Jabin, král chasórský, poslal k Jóbabovi, králi madónskému, ke králi šimrónskému, ke králi akšáfskému [2] a k jiným králům na severu v pohoří, v Jordánské úvalu jižně od Kinarótu, v Přímořské nížině i v Dórské pahorkatině na západě. [3] Na východě i na západě byli Kenaanci, v pohoří Emorejci, Chetejci, Perizejci a Jebúsejci, pod Chermónem v zemi Mispě Chivejci. [4] Ti všichni vytáhli se svými šiky, lid početný jako písek na mořském břehu, a velmi mnoho koní a vozů. [5] Všichni tyto králové se spojili, přitáhli a společně se utábořili u vod Merómu, aby bojovali s Izraelem. [6] Tu řekl Hospodin Jozuovi: "Neboj se jich, neboť já je zítra v tuto dobu vydám Izraeli všechny skolené, jejich koně ochromíš a jejich vozy spálíš ohněm." [7] A tak Jozue a všichni bojeschopný lid na ně nečekaně přitáhli k vodám Merómu a přepadli je. [8] A Hospodin je vydal Izraeli do rukou. Pobíjeli je a pronásledovali až k velkému Sidónu, k Misrefót-majimu a na východě k planině Mispě, pobíjeli je, že z nich nezůstal nikdo, kdo by vyvázl. [9] Jozue pak s nimi naložil, jak mu řekl Hospodin: jejich koně ochromil a jejich vozy spálil ohněm. [10] V téže době se Jozue obrátil a dobyl Chasór a jeho krále zabil mečem, Chasór byl totiž dříve hlavou všech těchto království. [11] Všechno živé v něm vybil ostřím meče a vyhubili jako klaté. Nic, co dýchalo, nezůstalo naživu. A Chasór vypálil Jozue ohněm. [12] Dobyli i všechna města těchto králů, všechny jejich krále Jozue zajal a pobil ostřím meče. Vyhubil je jako klaté, jak přikázal služebník Hospodinův Mojžíš. [13] Avšak z měst, postavených na svých pahorcích, nevypálil Izrael žádné. Jozue vypálil jenom Chasór. [14] Všechnu kořist z těch měst a dobytek si Izraelci nechali jako lup. Zato každého člověka zabil ostřím meče, až všechny vyhladili. Neponechali nic, co dýchalo. [15] Jak přikázal Hospodin svému služebníku Mojžíšovi, tak Mojžíš přikázal Jozuovi a tak Jozue učinil. Nevynechal nic ze všeho toho, co Hospodin Mojžíšovi přikázal. [16] Jozue zabral celou tu zemi: pohoří i celý Negeb, celou zemi Gošen, Přímořskou nížinu i Jordánskou pustinu, izraelské pohoří i přilehlou Přímořskou nížinu, [17] od Lysé hory, zvedající se k Seíru, až k Baal-gádu na Libanónské planině pod Chermónským pohořím. Všechny jejich krále zajal, pobil a usmrtil. [18] Se všemi těmito králi vedl Jozue po dlouhá léta boje. [19] Nebylo města, jež by s Izraelci uzavřelo mír, kromě Chivejců, sídlících v Gibeónu. Všechno zabrali bojem. [20] To sám Hospodin zatvrdil jejich srdce, že se dali do boje s Izraelem, aby je vyhubil jako klaté a nesmiloval se nad nimi, nýbrž aby je zahladil, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi. [21] Toho času přitáhl Jozue a vyhledal Anákovce z pohoří, z Chebrónu, z Debíru, z Anábu a z celého judského pohoří i z celého pohoří izraelského, Jozue vyhubil je i jejich města jako klaté. [22] V zemi Izraelců nezanechal žádné Anákovce, nějakí zůstali jen v Gáze, v Gatu a v Ašdódu. [23] Přesně jak Hospodin řekl Mojžíšovi, tak zabral Jozue celou zemi a dal ji Izraeli za dědictví, podle toho, jak byli rozdělení na kmeny. A země žila v míru bez válek.

Joz kapitola 12.

[1] Toto pak jsou králové té země, které Izraelci pobili a jejichž zemi obsadili za Jordánem k východu slunce, od potoka Arnónu až k Chermónskému pohoří a celou Jordánskou pustinu k východu: [2] Síchon, král emorejský, který sídlil v Chešbónu a vládl od Aróeru na břehu potoka Arnónu, totiž od středu Potočnického údolí přes polovici Gileádu až k potoku Jaboku, který tvoří hranici Amónců, [3] od Jordánské pustiny východně od Kinerótského moře (to je Genezaretského jezera) až k moři Pustému, to je k moři Solnému, na východ, směrem k Bét-ješimótu, a na jihu až pod sráz Pisgy. [4] Dále pomezí Óga, krále bášanského, ze zbytku Refájců, ten sídlil v Aštarótu a v Edrei [5] a vládl nad Chermónským pohořím, nad Salkou i nad celým Bášanem až k pomezí gešúrskému a maakatskému a nad půlkou Gileádu při pomezí Síchona, krále chešbónského. [6] Mojžíš, služebník Hospodinův, a Izraelci je pobili a Mojžíš, služebník Hospodinův, dal toto území do vlastnictví Rúbenovcům, Gádovcům a polovině kmene Manasesova. [7] A toto jsou králové té země, které pobil Jozue a Izraelci na západ od Jordánu, od Baal-gádu na planině Libanónské až k Lysé hoře zvedající se k Seíru. Jozue ji dal do vlastnictví izraelským kmenům podle toho, jak byly rozděleny, [8] v pohoří i v Přímořské nížině, v Jordánské pustině i na srázích, v poušti i v Negebu, mezi Chetejci, Emorejci, Kenaanci, Perizejci, Chivejci a Jebúsejci: [9] Král jerišký jeden, král ajský, při Bét-elu, jeden [10] král jeruzalémský jeden, král chebrónský jeden, [11] král jarmútský jeden, král lakíšský jeden, [12] král eglónský jeden, král gezerský jeden, [13] král debírský jeden, král gederský jeden, [14] král chormský jeden, král aradský jeden, [15] král libenský jeden, král adulámský jeden, [16] král makedský jeden, král bételský jeden, [17] král tapúášský jeden, král cheferský jeden, [18] král afecký jeden, král šáronský jeden, [19] král mádónský jeden, král

chasórský jeden, [20] král šimrónsko-merónský jeden, král akšáfský jeden, [21] král taanacký jeden, král megidský jeden, [22] král kedešský jeden, král joknoámský, pod Karmelem, jeden, [23] král dórský, z Dórské pahorkatiny jeden, král pronárodů z Gilgálu jeden, [24] král tírský jeden, všech králů jedenatřicet.

Joz kapitola 13.

[1] Jozue byl stařec pokročilého věku. Hospodin mu řekl: "Ty jsi zestárl a sešel věkem, ale zbývá ještě velmi mnoho země, kterou je nutno obsadit. [2] Toto je země, kterou zbývá přidělit: všechny oblasti pelištejské a celá oblast gešúrská, [3] od ramene řeky při hranicích Egypta až na sever k pomezí Ekrónu, jež se počítá za kenaanské, pět pelištejských knížectví, Gázské, Ašdódské, Aškalónské, Gatské a Ekrónské, a oblast avijská [4] na jihu, dále celá kenaanská země i Meára, patřící Sidóňanům, po Afek, až k pomezí Emorejců, [5] země gebalská a celý Libanón na východ od Baal-gádu pod Chermónským pohořím až k cestě do Chamátu. [6] Všechny obyvatele pohoří od Libanónu až k Misrefót-majimu, všechny Sidóňany, vyženu před Izraelci já sám. Jen přiděl zemi losem Izraeli za dědictví, jak jsem ti přikázal. [7] Rozděl nyní tuto zemi do dědictví devíti kmenům a polovině kmene Manasesova. [8] S druhou polovinou vzali svůj dědičný podíl Rúbenovci a Gádovci, Mojžíš jim jej dal v Zajordání na východě. Mojžíš, služebník Hospodinův, jim dal tento díl: [9] od Aróeru na břehu potoka Arnónu a od města, které je uprostřed Potočního údolí, celou náhorní rovinu od Médeby k Dibónu, [10] všechna města Síchona, krále emorejského, který kraloval v Chešbónu, až k pomezí Amónovců, [11] Gileád a pomezí gešúrské a maakatské, celé pohoří Chermón a celý Bášan až do Salky, [12] celé království Óga v Bášanu, který kraloval v Aštarótu a v Edrei. Ten zůstal ze zbytku Refájců, které Mojžíš porazil a podrobil si je. [13] Ale Gešúrejce a Maakaťany si Izraelci nepodrobili. Proto Gešúr a Maakat sídlí uprostřed Izraele až dodnes. [14] Jenom kmenu Léviho nedal dědičný podíl. Bude jíst z ohnivých obětí Hospodina, Boha Izraele, on bude jeho dědičným podílem, jak jej ujistil. [15] Mojžíš tedy dal pokolení Rúbenovců pro jejich čeledi dědičný podíl. [16] Patřilo jim území od Aróeru na břehu potoka Arnónu a města, které je uprostřed Potočního údolí, celá náhorní rovina až k Médebě, [17] Chešbón a všechna jeho města, která leží na náhorní rovině, Dibón, Bamót-baal, Bét-baal-meón, [18] Jahsa, Kedemót, Mefaat, [19] Kirjatajim, Sibma a Seret-šachar na hoře v dolině, [20] Bét-peór, srázy Pisgy a Bét-ješimót, [21] všechna města na náhorní rovině, celé království Síchona, krále emorejského, který kraloval v Chešbónu. Toho Mojžíš porazil spolu s midjánskými předáky Evím, Rekemem, Súrem, Chúrem a Rebaem, vasaly Sichonovými, obyvateli té země. [22] Též Bileáma, syna Beórova, věštce, popravili Izraelci mečem jako ostatní skolené. [23] Hranicí Rúbenovců byl Jordán a přilehlé území. Tato města a jejich dvorce jsou dědičným podílem Rúbenovců pro jejich čeledi. [24] Mojžíš dal také pokolení Gádovu, Gádovcům, pro jejich čeledi dědičný podíl. [25] Patřilo jim toto území: Jaezer a všechna gileádská města, polovina země Amónovců až k Aróeru naproti Rabě [26] a od Chešbónu až k Ramat-mispě a Betonímu a od Machanajimu až k pomezí Lidbiru, [27] v dolině Bét-rám a Bét-nimra, Sukót a Safón, zbytek království Síchona, krále chešbónského, s Jordánem jako hranicí až k břehům moře Kineretského z východní strany Jordánu. [28] Tato města a jejich dvorce jsou dědičným podílem Gádovců pro jejich čeledi. [29] Mojžíš dal i polovině kmene Manasesova dědičný podíl, patřil zajordánské polovině pokolení Manasesovců pro jejich čeledi. [30] Jejich území se prostíralo od Machanajimu: celý Bášan, celé království Óga, krále bášanského, se všemi vesnicemi Jairovými v Bášanu, celkem šedesát měst, [31] polovice Gileádu i Aštarót a Edrei, Ógova královská města v Bášanu. Připadly synům Makíra, syna Manasesova, totiž polovině Makírovců, pro jejich čeledi. [32] To jsou dědičné podíly, které Mojžíš přidělil v Moábských pustinách naproti Jerichu za Jordánem k východu. [33] Kmenu Léviho však Mojžíš dědičný podíl nedal. Hospodin, Bůh Izraele, bude jejich dědičným podílem, jak je ujistil.

Joz kapitola 14.

[1] Izraelci obdrželi v kenaanské zemi tyto dědičné podíly: přidělili jim je dědičně kněz Eleazar a Jozue, syn Núnův, a představitelé rodů izraelských pokolení. [2] Dědičný podíl, a to pro devět a půl pokolení, jim byl přidělen losem, jak přikázal Hospodin skrze Mojžíše. [3] Mojžíš dal totiž dědičný podíl dvěma a půl pokolením v Zajordání. Lévičům ovšem mezi nimi dědičný podíl nedal. [4] Zato Josefovci tvořili dvě pokolení, Manasesovo a Efrajimovo, a tak nedali lévičům podíl v zemi, jen města k bydlení a pastviny pro jejich dobytek a stáda. [5] Jak přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak Izraelci učinili, když rozdělovali zemi. [6] Judovci přistoupili v Gilgálu k Jozuovi a Káleb, syn Kenazejce Jefuna, mu řekl: "Ty znáš rozhodnutí, o němž mluvil Hospodin v Kádeš-barneji k Mojžíšovi, muži Božím, ohledně mne a tebe. [7] Bylo mi čtyřicet let, když mě Mojžíš, služebník Hospodinův, vyslal z Kádeš-barneje, abych jako zvěd prošel zemí, a já jsem mu podal zprávu podle nejlepšího svědomí. [8] Moji bratři, kteří táhli vzhůru se mnou, zavinili, že lid ztratil odvahu. Ale já jsem se cele oddal Hospodinu, svému Bohu. [9] Onoho dne se zavázal Mojžíš přísahou: "Ano, země, na niž stoupla tvá noha, bude navěky patřit tobě a tvým synům jako dědičný podíl, neboť ses cele oddal Hospodinu, mému Bohu." [10] Nuže hle, Hospodin mě uchoval naživu, jak přislíbil. Čtyřicet pět let uplynulo od chvíle, co Hospodin takto promluvil k Mojžíšovi, když Izrael putoval pouští. A hle, je mi už osmdesát pět let. [11] Ale ještě dnes jsem právě tak silný jako tenkrát, když mě Mojžíš vyslal. Moje síla je dnes stejná, jako byla tehdy, abych bojoval a vycházel a vcházel. [12] Nuže, dej mi to pohoří, o němž mluvil onoho dne Hospodin. Slyšel jsi přece v onen den, že jsou tam Anákovci a velká opevněná města. Snad bude Hospodin se mnou a podaří se mi podrobit si je, jak mluvil Hospodin." [13] Jozue mu požehnal a přidělil Chebrón jako dědičný podíl Kálebovi, synu Jefunovu. [14] Proto patří Chebrón až dodnes jako dědičný podíl Kálebovi, synu Kenazejce Jefuna, poněvadž se cele oddal Hospodinu, Bohu Izraele. [15] Předtím se Chebrón jmenoval Kirjat-arba (to je Město Arbovo), Arba byl největší člověk mezi Anákovci. A země žila v míru bez válek.

Joz kapitola 15.

[1] Pokolení Judovců připadl pro jejich čeledi při pomezí Edómu a pouště Sinu v Negebu, úplně na jihu, tento los: [2] Patřilo jim území Negebu od břehů Solného moře, od zálivu směřujícího k Negebu. [3] Směrem od Negebu se táhne ke Svahu štírů, pokračuje k poušti Sinu a stoupá na jih od Kádeš-barneje, míří k Chesrónu, stoupá k Adáru a odbočuje ke Karce. [4] Pokračuje k Asmónu, táhne se k Potoku egyptskému, takže území vybíhá k moři. To je vaše jižní hranice. [5] Východní hranicí bude Solné moře až k ústí Jordánu. Na severu začíná hranice mořským zálivem při ústí Jordánu. [6] Odtud stoupá hranice k Bét-chogle a pokračuje severně od Bét-araby. Pak stoupá ke kameni Bohana, syna Rúbenova. [7] Hranice stoupá dále od doliny Akóru k Debíru a obrací se na sever ke Gilgálu naproti Adumímskému svahu jižně od potoka. Hranice pak pokračuje podél vody Slunečního pramene a vybíhá k prameni Rogelu. [8] Hranice potom stoupá k Údolí syna Hinómova jižně od skalního hřebenu jebúsejského, což je Jeruzalém, a vystupuje na vrcholek hory, která na západě leží proti Údolí hinómskému a je na severním konci doliny Refájců. [9] Od vrcholu hory zabočuje hranice

k prameni vod Neftóachu a vede k městům pohoří Efrónu, poté zabočuje k Baale, to je Kirjat-jearímu. [10] Zde hranice odbočuje od Baaly na západ k hoře Seíru a pokračuje od severu ke skalnímu hřebenu Lesní hory, to je Kesalónu, sestupuje od Bét-šemeše a pokračuje k Timně. [11] Potom hranice vede ke skalnímu hřebenu Ekrónu na severu od města a zabočuje k Šikerónu, pokračuje k Baalské hoře a vede k Jabneelu, hranice vybíhá až k moři. [12] Západní hranici je Velké moře a jeho pobřeží. To je území Judovců pro jejich čeledi, vymezené hranicemi dokola. [13] Kálebovi, synu Jefunovu, dal podíl uprostřed Judovců podle Hospodinova příkazu Jozuovi, totiž Kirjat-arbu, to je město Arby, otce Anákova, což je Chebrón. [14] Odtud vyhnal Káleb tři Anákovce: Šešaje, Achímána a Talmaje, zplozence Anákovy. [15] Odtud pak táhl vzhůru proti obyvatelům Debíru, Debír se předtím jmenoval Kirjat-sefer (to je Město knihy). [16] Káleb tenkrát prohlásil: "Kdo porazí Kirjat-sefer a dobude jej, tomu dám za manželku svou dceru Aksu." [17] Dobil jej Otniel, syn Kenazův, Kálebův bratr, dal mu tedy svou dceru Aksu za manželku. [18] Když přišla, navedla jej, aby žádal jejího otce o pole. Susedla z osla. Káleb se jí otázal: "Co si přeješ?" [19] Odpověděla: "Obdař mě požehnáním! Když jsi mě provdal do jižního suchopáru, dej mi také vodní zřídla." Dal jí tedy zřídla, horní a dolní. [20] To je dědičný podíl pokolení Judovců pro jejich čeledi. [21] Nejvzdálenější města, která připadla pokolení Judovců, při édomském pomezí v Negebu, byla: Kabseel, Eder a Jagúr, [22] Kína, Dimóna a Adeáda, [23] Kideš, Chasór a Jitnán, [24] Zíf, Telem a Bealót, [25] Chasór-chadata a Kerijót-chesrón, což je Chasór, [26] Amám, Šema a Mólada, [27] Chasar-gada, Chešmón a Bét-pelet, [28] Chasar-šúal, Beer-šeba a Bizjótja, [29] Baala, Ijím a Esem, [30] Eltólád, Kesíl a Chorma, [31] Siklag, Madmana a Sansana, [32] Lebaót, Šilchím, Ajin a Rimón, celkem dvacet devět měst a jejich dvorce. [33] V Přímořské nížině: Eštaól, Sorea a Ašna, [34] Zanóach, Én-ganím, Tapúach a Énam, [35] Jarmút, Adulám, Sóko a Azeka, [36] Šaarajim, Adítajim, Gedera a Gederótajim, čtrnáct měst a jejich dvorce. - [37] Senan, Chadaša a Migdal-gad, [38] Dilean, Misper a Jokteel, [39] Lakíš, Boskat a Eglón, [40] Kabón, Lachmas a Kitlíš, [41] Gederót, Bét-dágon, Naama a Makeda, šestnáct měst a jejich dvorce. - [42] Libna, Eter a Ašan, [43] Jíftach, Ašna a Nesíb, [44] Keíla, Akzíb a Maréša, devět měst a jejich dvorce. - [45] Ekrón s vesnicemi a dvorci, až k Potoku egyptskému a Velkému moři s pobřežím. [48] V pohoří: Šamír, Jatír a Sóko, [49] Dana, Kirjat-sana, což je Debír, [50] Anab, Eštemo a Aním, [51] Gošen, Cholón a Gílo, jedenáct měst a jejich dvorce. - [52] Arab, Dúma a Ešeán, [53] Janím, Bét-tapúach a Afeka, [54] Chumta, Kirjat-arba, což je Chebrón, a Sior, devět měst a jejich dvorce. [55] Maón, Karmel, Zíf a Júta, [56] Jizreel, Jokdeám a Zanóach, [57] Kajin, Gibeá a Timna, deset měst a jejich dvorce. - [58] Chalchúl, Bét-súr a Gedór, [59] Maarat, Bét-anót a Eltekón, šest měst a jejich dvorce. - [60] Kirjat-baal, což je Kirjat-jearím, a Raba, dvě města a jejich dvorce. [61] Ve stepi: Bét-araba, Midín a Sekaka, [62] Nibšán, Ír-melach a Én-gedí, šest měst a jejich dvorce. - [63] Ale jebúsejské obyvatele Jeruzaléma nebyli Judovci s to si podrobit. Tak sídlí Jebúsejci s Judovci v Jeruzalémě až dodnes.

Joz kapitola 16.

[1] Josefovům vyšel tento los: od Jordánu při Jerichu k Jerišským vodám na východ, hranice stoupá pouští od Jericha do hor k Bét-elu. [2] Pak vede od Bét-elu k Lúzu a pokračuje k pomezí Arkejců do Atarótu. [3] Sestupuje na západ k pomezí Jaflettejců až k pomezí Dolního Bét-chorónu a Gezeru a vybíhá k moři. [4] Takový byl dědičný podíl Josefovců, Manasesa a Efrajima. [5] Efrajimovcům připadlo pro jejich čeledi toto pomezí: Hranice jejich dědičného podílu jde na východ od Atarót-adaru až k Hornímu Bétchorónu. [6] Dál vede hranice k moři na sever od Mikmetatu. Pak odbočuje na východ k Taanat-šílu a míjí je na východ k Janóachu. [7] Od Janóachu sestupuje k Atarótu a k Naaře, dotýká se Jericha a vede k Jordánu. [8] Od Tapúachu jde hranice na západ k potoku Káně a vybíhá k moři. To je dědičný podíl pokolení Efrajimovců pro jejich čeledi. [9] K tomu města oddělená pro Efrajimovce uprostřed dědičného podílu Manasesovců, všechna města i s dvorci. [10] Avšak nepodrobili si Kenaance, kteří sídlili v Gezeru. A tak sídlí Kenaanci uprostřed Efrajima až dodnes. Byli podrobeni otrockým pracím.

Joz kapitola 17.

[1] Tento los připadl pokolení Manasesovu, to byl Josefův prvorozený. Makírovi, Manasesovu prvorozenému, otci Gileádovu, za to, že byl válečník, připadly Gileád a Bášan. [2] Také ostatním Manasesovcům připadly podíly pro jejich čeledi: Abiezerovcům, Chelekovcům, Asríelovcům, Šekemovcům, Cheferovcům a Šemídáovcům. To byli potomci Josefova syna Manasesa, mužské potomstvo podle svých čeledí. [3] Avšak Selofchad, syn Cheferův, vnuk Gileádův, pravnuk Manasesova syna Makíra, neměl syny, nýbrž jen dcery. Jmenovaly se: Machla, Nóa, Chogla, Milka a Tirsá. [4] Ty předstoupily před kněze Eleazara a před Jozua, syna Núnova, a před předáky se slovy: "Hospodin přikázal Mojžíšovi, aby nám dal dědičný podíl mezi našimi bratřimi." Dali jim tedy podle Hospodinova příkazu dědičný podíl mezi bratry jejich otce. [5] Manasesovi bylo tudíž přiděleno deset oblastí, kromě území gileádského a bášanského, která jsou v Zajordání, [6] neboť Manasesovy dcery obdržely mezi jeho potomky dědičný podíl. Země gileádská připadla ostatním Manasesovcům. [7] Manasesova hranice jde od Ašeru k Michmetu, který leží naproti Šekemu, a vede na jih k obyvatelům Én-tapúachu. [8] Území tapúašské připadlo Manasesovi, ale samotný Tapúach, při Manasesově pomezí, patřil Efrajimovcům. [9] Hranice pak sestupuje k potoku Káně. Na jih od potoka mezi městy Manasesovými jsou města patřící Efrajimovi. Hranice Manasesova se táhne severně podél potoka a vybíhá k moři. [10] Jižní část patřil Efrajimovi, severní Manasesovi, a jeho hranici tvoří moře. Na severu se dotýkají Ašera a na východě Isachara. [11] Manasesovi připadly v území Isacharově a Ašerově: Bét-šeán s vesnicemi, Jibleám s vesnicemi, obyvatelé Dóru s vesnicemi, obyvatelé Én-dóru s vesnicemi, obyvatelé Taanaku s vesnicemi, obyvatelé Megida s vesnicemi a tři návrší. [12] Ale Manasesovci nebyli s to podrobit si tato města a to umožnilo Kenaancům zůstat v té zemi. [13] Teprve když se Izraelci vzmožili, podrobili Kenaance nuceným pracím. Ale nebyli s to podrobit si je úplně. [14] I vytýkali Josefovci Jozuovi: "Proč jsi nám dal za dědičtí jeden los a jednu oblast? Jsme lid početný, protože Hospodin nám tak mnoho požehnal." [15] Jozue jim řekl: "Jste-li lid početný, vytáhněte do lesů, tam na území Perizejců a Refájců, a vykácíte je, když je pro vás Efrajimské pohoří těsné." [16] Josefovci namítali: "Pohoří nám nepostačí. A všichni Kenaanci, kteří sídlí v dolině, mají železné vozy, jak v Bét-šeánu s jeho vesnicemi, tak v dolině Jizraelu." [17] Jozue odpověděl domu Josefovu, Efrajimovi a Manasesovi: "Jste početný lid a máte velkou sílu. Nebudete mít jeden los. [18] Bude vám patřit pohoří. Protože je zalesněné, vykácíte je, a kam až vybíhá, bude vám patřit. Podrobíte si Kenaance, třebaže mají železné vozy a jsou silní."

Joz kapitola 18.

[1] Celá pospolitost Izraelců se shromáždila do Šíla a postavili tam stan setkávání. Zemi si už podmanili. [2] Mezi Izraelci zůstalo však ještě sedm

kmenů, kterým nepřidělili dědičný podíl. [3] Tu řekl Jozue Izraelcům: "Jak dlouho budete otálet, než konečně obsadíte zemi, kterou vám dal Hospodin, Bůh vašich otců? [4] Určete si za každý kmen tři muže. Pošlu je, aby se vydali na cestu a prošli zemi. Až pořídí její popis podle příslušných dědičných podílů, přijdou ke mně. [5] Rozdělí si ji na sedm podílů. Juda zůstane na svém území na jihu a dům Josefův zůstane na svém území na severu. [6] Vy pak pořídíte popis země, rozdělený na sedm podílů, a přinesete jej sem ke mně a já vám ji přidělím losem zde před Hospodinem, naším Bohem. [7] Lévičci nebudou mít mezi vámi žádný podíl, jejich dědičným podílem bude Hospodinovo kněžství. A Gád, Rúben a polovice Manasesova kmene dostali své dědičné podíly na východě v Zajordání, jak jim je dal Mojžíš, služebník Hospodinův." [8] Mužové se tedy vydali na cestu a Jozue přikázal těm, kteří šli poříditi popis země: "Jděte a projděte zemi. Až pořídíte její popis, vrátíte se ke mně a já zde v Šílu před Hospodinem vylosoji vaše podíly." [9] Mužové šli, prošli zemi a pořídili její popis podle měst, rozdělený na sedm podílů. Pak přišli k Jozuovi do tábora v Šílu [10] a Jozue jim v Šílu před Hospodinem přidělil losem podíly. Jozue tam rozdělil Izraelcům zemi podle jejich podílů. [11] První los byl vytažen pokolení Benjamínovců pro jejich čeledi: bylo jim vylosováno území mezi Judovci a Josefovci. [12] Toto je jejich hranice na severní straně: začíná u Jordánu a stoupá ke skalnímu hřebenu severně od Jericha. Směrem na západ vystupuje do pohoří a vybíhá k Bétávenské poušti. [13] Odtud pokračuje hranice k Lúzu, to je Bét-elu, a sestupuje k Atarót-adaru proti hoře, která je na jih od Dolního Bét-chorónu. [14] Pak hranice odbočuje a stáčí se na západní straně k jihu od hory, která je jižně proti Bét-chorónu, a vybíhá ke Kirjat-baalu, to je Kirjat-jearímu, městu Judovců. To je západní strana. [15] Jižní strana: od kraje Kirjat-jearímu se táhne hranice na západ a vede k prameni vod Neftóach. [16] Pak sestupuje k úpatí hory, která je naproti Údolí syna Hinómova, leží na severu v dolině Refájců. Údolím hinómským sestupuje ke skalnímu hřebenu Jebúsejců na jihu. Pak sestupuje k prameni Rogelu. [17] Zabočuje od severu a vede k Slunečnímu prameni a táhne se podle Kruhů, které leží naproti Adumímskému svahu. Potom sestupuje ke kameni Rúbenovce Bohana. [18] Pokračuje severně ke skalnímu hřebenu nad Jordánskou pustinou a sestupuje do pustiny. [19] Pak pokračuje na sever ke skalnímu u Bét-chogly a vybíhá k severní zátoce Solného moře při ústí Jordánu na jihu. To je jižní hranice. [20] Na východní straně tvoří jejich hranici Jordán. To je dědičný podíl Benjamínovců pro jejich čeledi, vymezený svými hranicemi dokola. [21] Pokolení Benjamínovců a jejich čeledím patřila města: Jericho, Bét-chogla a Emek-kesis, [22] Bét-araba, Semarájim a Bét-el, [23] Avím, Para a Ofra, [24] Kefar-amóni, Ofni a Geba, dvanáct měst s dvorci, [25] Gibeón, Ráma a Beerót, [26] Mispě, Kefira a Mósa, [27] Rekem, Jirpeel a Tarala, [28] Sela, Elef a město Jebúsejcovo, to je Jeruzalém, Gibeat, Kirjat, čtrnáct měst i s dvorci. To je dědičný podíl Benjamínovců pro jejich čeledi.

Joz kapitola 19.

[1] Druhý los vyšel Šimeónovi, totiž pokolení Šimeónovců pro jejich čeledi. Jejich dědičný podíl byl uprostřed podílu Judovců. [2] Patřila jim dědičným podílem: Beer-šeba, Šeba a Mólada, [3] Chasal-šúal, Bála a Asem, [4] Eltólad, Betúl a Chorma, [5] Siklag, Bét-markabót a Chasar-súsa, [6] Bét-lebaót a Šarúchen, třináct měst i s dvorci, [7] Ajin, Rimón, Eter a Ašan, čtyři města i s dvorci. [8] Také všechny dvorce, které byly v okolí těch měst až po Baalat-beer a Ramat-negeb. To je dědičný podíl pokolení Šimeónovců pro jejich čeledi. [9] Dědičný podíl Šimeónovců byl v oblasti Judovců. Protože podíl Judovců byl pro ně příliš velký, dostali Šimeónovci dědičný podíl uprostřed jejich podílu. [10] Třetí los byl vytažen Zabulónovcům pro jejich čeledi. Pomezí jejich dědičného podílu sahalo až k Sarídu. [11] Jejich hranice stoupá na západ, k Mareále. Dotýká se Dabešetu a sleduje potok naproti Jokneámu. [12] Od Sarídu jde zpět přímo na východ k pomezí Kislótu pod Táborem, táhne se k Daberatu a vystupuje k Jáfiji. [13] Odtud pokračuje přímo na východ do Gat-cheferu a Et-kasínu, vede k Rimónu a zabočuje k Néji. [14] Tam se hranice stáčí na sever k Chanatónu a vybíhá do údolí Jiftach-elu. [15] Patří jim také Katat, Nahalal, Šimrón, Jidala a Bét-lechem, dvanáct měst i s dvorci. [16] Tato města i s dvorci jsou dědičným podílem Zabulónovců pro jejich čeledi. [17] Čtvrtý los vyšel Isacharovi, totiž Isacharovcům pro jejich čeledi. [18] Jejich pomezí sahalo až k Jizreelu a patří k němu Kesulót a Šúnem, [19] Chafarajim, Šion a Anacharat, [20] Rabít, Kišjón a Ebes, [21] Remet, Én-ganím, Én-chada a Bét-pases. [22] Hranice se dotýká Tábora, táhne se k Šachasímu a Bét-šemeši a vybíhá k Jordánu, šestnáct měst i s dvorci. [23] Ta města i s dvorci jsou dědičným podílem pokolení Isacharovců pro jejich čeledi. [24] Pátý los vyšel pokolení Ašerovců pro jejich čeledi. [25] Případlo jim pomezí: Chelkat, Chalí, Beten a Akšáf, [26] Alamelek, Ameád a Mišál. Hranice se na západě dotýká Karmelu a ramene říčky Libnátu. [27] Obrací se na východ k Bét-dágonu, dotýká se území zabulónského a údolí Jiftach-elu na severu, táhne se k Bét-emeku a Nefelu a vede nalevo ke Kabúlu [28] a přes Ebrón, Rechób, Chamón a Kánu až k velkému Sidónu. [29] Pak se hranice vrací k Rámě a až k opevněnému městu Týru. Vrací se k Chose a mezi Chebelem a Akzíbem vybíhá k moři. [30] Patří jim také Uma, Afek a Rechób, dvaadvacet měst i s dvorci. [31] Tato města i s dvorci jsou dědičným podílem pokolení Ašerovců pro jejich čeledi. [32] Šestý los vyšel Neftalíovcům, totiž Neftalíovcům pro jejich čeledi. [33] Případalo jim pomezí od Chelefu, od bojiště v Saanánímu, přes Adamínekeb a Jabneel k Lakúmu, vybíhá k Jordánu. [34] Pak se hranice vrací na západ k Aznótu pod Táborem a táhne se odtud k Chúkoku. Na jihu se dotýká území zabulónského, na západě ašerského a na východě u Jordánu judského. [35] Patří jim i opevněná města: Sidím, Ser a Chamát, Rakat, Kineret, [36] Adama, Ráma a Chasór, [37] Kedeš, Edreí a Én-chasór, [38] Jirón, Migdal-el, Chorem, Bét-anat a Bét-šemeš, devatenáct měst i s dvorci. [39] Ta města i s dvorci jsou dědičným podílem pokolení Neftalíovců pro jejich čeledi. [40] Sedmý los vyšel pokolení Danovců pro jejich čeledi. [41] Pomezí jejich dědičného podílu tvořily: Sorea, Eštaól a Ir-šemeš, [42] Šaalabín, Ajalón a Jitla, [43] Elón, Timnata a Ekrón, [44] Elteke, Gibetón a Baalat, [45] Jehúd, Bené-berak a Gat-rimón, [46] vody Jarkónu a Rakónu s pomezím naproti Jafě. [47] Avšak Danovci o své území přišli. Vytáhli proto do boje s Lešemem a dobyli jej. Vybili jej ostřím meče, obsadili jej a usídlili se v něm. Přejmenovali Lešem na Dan podle svého praotce Dana. [48] Tato města i s dvorci jsou dědičným podílem pokolení Danovců pro jejich čeledi. [49] Tak ukončili přidělování země do dědictví podle jednotlivých území. Jozuovi, synu Núnovu, dali Izraelci dědičný podíl mezi sebou. [50] Podle Hospodinova rozkazu dali mu město, které si vyžádal, totiž Timnat-serach v Efrajimském pohoří. Vybudoval město a usadil se v něm. [51] Toto jsou dědičné podíly, které kněz Eleazar, Jozue, syn Núnův, a představitelé rodů přidělili losem izraelským pokolením v Šílu před Hospodinem u vchodu do stanu setkávání. A skončilo přidělování země.

Joz kapitola 20.

[1] Hospodin promluvil k Jozuovi: [2] "Mluv k Izraelcům: Určete si útočištná města, jak jsem vám uložil skrze Mojžíše. [3] Tam ať se uteče ten, kdo zabil, pokud někoho zabil nedopatřením, neúmyslně. Budou vám za útočiště před krevním mstitelem. [4] Kdo by se utekl do některého z těchto měst, postaví se při vchodu do městské brány a přednese svou záležitost starším toho města. Pak ho přijmou k sobě do města a určí mu místo, aby s nimi bydlil. [5] Když ho bude pronásledovat krevní mstítel, nesmějí mu toho, kdo zabil, vydat do rukou, poněvadž zabil svého bližního neúmyslně, aniž ho kdy předtím nenáviděl. [6] Bude bydlet v tom městě, dokud se nepostaví před pospolitost k soudu, případně do smrti velekněze, který v těch dnech bude vykonávat svůj úřad. Tehdy se ten, kdo zabil, smí vrátit do svého města a ke své rodině, do města odkud utekl." [7] I oddělili jako svatý Kedeš v Galileji v pohoří Neftalíově, Šekem v pohoří Efrajimově a Kirjat-arbu, to je Chebrón, v pohoří Judově. [8] V Zajordání pak určili na východ od Jericha

Beser ve stepi na Náhorní rovině v pokolení Rúbenově, Rámot v Gileádu v pokolení Gádově a Gólan v Bášanu v pokolení Manasesově. [9] To jsou smluvní města pro všechny Izraelce i pro bezdomovce, kteří budou mezi vámi pobývat. Tam ať se uteče každý, kdo by někoho zabil nedopatřením, nezemře rukou krevního mstitele, dokud se nepostaví před shromáždění.

Joz kapitola 21.

[1] Představitelé lévijských rodů přistoupili ke knězi Eleazarovi a k Jozuovi, synu Núnovu, a k představitelům rodů izraelských pokolení. [2] Mluvili k nim v Šílu, v kenaanské zemi, takto: "Hospodin přikázal skrze Mojžíše, aby nám byla dána města k bydlení i pastviny při nich pro náš dobytek." [3] Izraelci dali tedy lévijským podle Hospodinova rozkazu ze svého dědičného podílu tato města s pastvinami: [4] Los vyšel čeledím Kehatovců. Synům kněze Árona mezi lévijskými bylo losem určeno třináct měst z pokolení Judova, Šimeónova a Benjamínova. [5] Zbývajícím Kehatovcům bylo losem určeno deset měst z čeledí pokolení Efrajimova, z pokolení Danova a poloviny pokolení Manasesova. [6] Geršónovcům bylo losem určeno třináct měst z čeledí pokolení Isacharova, Ašerova, Neftalíova a poloviny pokolení Manasesova v Bášanu. [7] Meraríovcům bylo určeno dvanáct měst z pokolení Rúbenova, Gádova a Zabulónova podle jejich čeledí. - [8] Izraelci určili losem lévijským tato města i s pastvinami, jak to přikázal Hospodin skrze Mojžíše. [9] Z pokolení Judovců a Šimeónovců dali jménem uvedená města. [10] Pripadla Áronovcům z čeledi Kehatovců mezi lévijskými, protože jim padl los nejprve. [11] Dali jim Kirjat-arbu, město otce Anókova, to je Chebrón, v pohoří Judském, a pastviny kolem něho. [12] Ale pole toho města a jeho dvorce dali do trvalého vlastnictví Kálebovi, synu Jefunovu. [13] Synům kněze Árona dali jako útočištné město pro toho, kdo zabil, Chebrón i s pastvinami, dále Libnu i s pastvinami, [14] Jatír i s pastvinami a Eštemóu i s pastvinami, [15] Cholón i s pastvinami a Debír i s pastvinami, [16] Ajin i s pastvinami, Jutu i s pastvinami, Bét-šemeš i s pastvinami, devět měst z těchto dvou kmenů. - [17] Z pokolení Benjamínova: Gibeón i s pastvinami, Gebu i s pastvinami, [18] Anatót i s pastvinami a Almón i s pastvinami, čtyři města. [19] Všech měst pro Áronovce, kněží, bylo třináct, i s pastvinami. [20] Čeledím Kehatovců, lévijským, kteří zbyli z Kehatovců, byla losem určena města z pokolení Efrajimova. [21] Jako útočištné město pro toho, kdo zabil, jim dali Šekem i s pastvinami v pohoří Efrajimském, dále Gezer i s pastvinami, [22] Kíbsajim i s pastvinami a Bét-chorón i s pastvinami, čtyři města. - [23] Z pokolení Danova: Elteke i s pastvinami, Gibetón i s pastvinami, [24] Ajalón i s pastvinami, Gat-rimón i s pastvinami, čtyři města. - [25] Z poloviny pokolení Manasesova: Taanak i s pastvinami a Gat-rimón i s pastvinami, dvě města. [26] Všech měst pro čeledi zbývajících Kehatovců bylo deset, i s pastvinami. [27] Geršónovcům z lévijských čeledí připadlo z poloviny pokolení Manasesova jako útočištné město pro toho, kdo zabil, Gólan v Bášanu i s pastvinami, dále Beeštera i s pastvinami, dvě města. - [28] Z pokolení Isacharova: Kíšjón i s pastvinami, Daberat i s pastvinami, [29] Jarmút i s pastvinami, Én-ganím i s pastvinami, čtyři města. - [30] Z pokolení Ašerova: Mišál i s pastvinami, Abdón i s pastvinami, [31] Chelkat i s pastvinami a Rechob i s pastvinami, čtyři města. - [32] Z pokolení Neftalíova: jako útočištné město pro toho, kdo zabil, Kedeš v Galleji i s pastvinami, dále Chamót-dór i s pastvinami a Kartan i s pastvinami, tři města. - [33] Všech měst pro Geršónovce a jejich čeledi bylo třináct, i s pastvinami. [34] Čeledím Meraríovců, zbývajícím lévijským, připadlo z pokolení Zabulónova: Jokneám i s pastvinami, Karta i s pastvinami, [35] Dimna i s pastvinami, Nahalal i s pastvinami, čtyři města. - [36] Z pokolení Rúbenova: Beser i s pastvinami, dále Jahsa i s pastvinami, [37] Kedemót i s pastvinami a Méfaat i s pastvinami, čtyři města. - [38] Z pokolení Gádova: jako útočištné město pro toho, kdo zabil, Rámot v Gileádu i s pastvinami, dále Machanajim i s pastvinami, [39] Chešbón i s pastvinami, Jaazer i s pastvinami, celkem čtyři města. - [40] Všech měst pro Meraríovce a jejich čeledi, zbývajících z lévijských čeledí, bylo určeno losem dvanáct. [41] Všech lévijských měst uprostřed trvalého vlastnictví Izraelců bylo čtyřicet osm, i s pastvinami. [42] Ke každému z těchto měst patřily okolní pastviny, to platilo o každém z těchto měst. [43] Hospodin dal Izraeli celou zemi, jak se přísahou zavázal jejich otcům, že jim ji dá. Obsadili ji a usadili se v ní. [44] A Hospodin jim dal odpočinutí všude vůkol, zcela tak, jak přísáhl jejich otcům. Žádný ze všech jejich nepřátel před nimi neobstál. Hospodin jim vydal do rukou všechny nepřátele. [45] Ani jedno ze všech dobrých slov, která Hospodin mluvil k domu izraelskému, nezapadlo: všechno se uskutečnilo.

Joz kapitola 22.

[1] Tehdy svolal Jozue Rúbenovce, Gádovce a polovinu pokolení Manasesova [2] a řekl jim: "Zachovali jste všechno, co vám přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův. Uposlechli jste mě ve všem, co jsem vám přikázal. [3] Neopustili jste své bratry po celý dlouhý čas až dodnes, ale dbali jste na to, co vám světil a přikázal Hospodin, váš Bůh. [4] Teď dopřál Hospodin, váš Bůh, vašim bratřím odpočinutí, jak jim přislíbil. Vraťte se tedy ke svým stanům, do země svého trvalého vlastnictví, kterou vám dal Mojžíš, služebník Hospodinův, v Zajordání. [5] Jen se usilovně snažte zachovávat přikázání a zákon, které vám přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův, totiž milovat Hospodina, svého Boha, chodit po všech jeho cestách a dbát na jeho přikázání, přimknout se k němu a sloužit mu z celého srdce a z celé duše. Jen se usilovně snažte zachovávat přikázání a zákon, které vám přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův, totiž milovat Hospodina, svého Boha, chodit po všech jeho cestách a dbát na jeho přikázání, přimknout se k němu a sloužit mu z celého srdce a z celé duše." [6] Jozue jim požehnal a propustil je a oni odešli ke svým stanům. [7] Polovině kmene Manasesova dal Mojžíš území v Bášanu a druhé polovině dal Jozue území spolu s jejich bratřimi na západ od Jordánu. Když je tehdy Jozue s požehnáním propouštěl k jejich stanům, [8] řekl jim: "S velkými poklady se navratte ke svým stanům, s velkým množstvím dobytka, stříbrem, zlatem, mědí a železem a s velkým množstvím rouch, rozdělte si s bratřimi kořist po nepřátelích." [9] Rúbenovci, Gádovci a polovina kmene Manasesova se vrátili od Izraelců v Šílu, jež je v kenaanské zemi, a táhli do země gileádské, do země svého trvalého vlastnictví, kterou obdrželi na rozkaz Hospodinův skrze Mojžíše. [10] Když přišli ke Kruhům jordánským, které jsou ještě v zemi kenaanské, zbudovali tam Rúbenovci, Gádovci a polovina kmene Manasesova nad Jordánem oltář, veliký, nápadný oltář. [11] Izraelci se doslechli, že Rúbenovci, Gádovci a polovina kmene Manasesova zbudovali oltář naproti kenaanské zemi u jordánských Kruhů, směrem k Izraelcům. [12] Když to Izraelci uslyšeli, shromáždila se celá pospolitost Izraelců do Šíla, aby se proti nim vypravili do boje. [13] Izraelci vyslali k Rúbenovcům, Gádovcům a polovině kmene Manasesova do země gileádské kněze Pinchasa, syna Eleazarova, [14] a s ním deset předáků, po jednom předáku z každého rodu všech izraelských pokolení. Každý byl představitelem svého otcovského rodu v izraelských šicích. [15] Přišli do gileádské země k Rúbenovcům, Gádovcům a k polovině kmene Manasesova a jednali s nimi: [16] "Toto praví celá Hospodinova pospolitost: Jakou to zpronevěrou jste se zpronevěřili Bohu Izraele, že jste se dnes odvrátili od Hospodina! Zbudovali jste si oltář, abyste se dnes vzbouřili proti Hospodinovi? [17] Což je pro nás maličkostí nepravost spáchaná v Peóru, od níž až dodnes nejsme očistěni a kvůli níž přišla pohroma na Hospodinovu pospolitost? [18] A vy se dnes odvracíte od Hospodina! Proto se stane toto: Dnes se bouříte vy proti Hospodinovi a zítra se on rozlítí na celou izraelskou pospolitost. [19] Jestliže země vašeho trvalého vlastnictví je nečistá, přejděte přece do země trvalého vlastnictví Hospodinova, v němž přebývá Hospodinův příbytek, a dejte si přidělit podíl mezi námi. Jen se nebuřte proti Hospodinovi a nezatahujte nás do své vzpoury budován Jestliže země vašeho trvalého vlastnictví je nečistá, přejděte přece do země trvalého vlastnictví Hospodinova, v němž přebývá

Hospodinův přibytěk, a dejte si přidělit podíl mezi námi. Jen se nebuďte proti Hospodinu a nezatahujte nás do své vzpoury budováním vlastního oltáře mimo oltář Hospodina, našeho Boha. Im vlastního oltáře mimo oltář Hospodina, našeho Boha. [20] Což se Akán, syn Zerachův, nedopustil zpronevěry věci oddaných klatbě? Což nedolehlo Hospodinovo rozlícení na celou izraelskou pospolitost? A to způsobil jediný člověk! Což pro svou nepravost nezahynul?" [21] Tu odpověděli Rúbenovci, Gádovci a polovina kmene Manasesova a taktó hovořili s představiteli izraelských šiků: [22] "Bůh bohů Hospodin, Bůh bohů Hospodin to ví a ať to zví rovněž Izrael: Jestliže to byla vzpoura či zpronevěra vůči Hospodinu, ať nás dnešního dne nezachráni. [23] Jestliže jsme si zbudovali oltář, abychom se odvrátili od Hospodina, abychom na něm obětovali oběti zápalné a přídavné nebo připravovali při něm hody oběti pokojné, ať zakročí sám Hospodin! [24] Ve skutečnosti jsme tak učinili z obavy, protože jsme si řekli, že se jednou synové vaši zeptají našich: "Co máte společného s Hospodinem, Bohem Izraele? [25] Vždyť Hospodin určil za hranici mezi námi a vámi Jordán, synové Rúbenovi a Gádovi. Nemáte podíl v Hospodinu." Tak vaši synové zavíní, že se naši synové přestanou bát Hospodina. [26] Proto jsme si řekli: Dejme se do díla a zbudujme si oltář, ale ne pro zápalnou oběť ani pro obětní hod, [27] nýbrž aby byl svědkem mezi námi a vámi i mezi našimi pokoleními pro nás, že máme právo sloužit Hospodinu před jeho tvář svými zápalnými oběti i hody oběti pokojné. Vaši synové nebudou moci jednou říkat našim synům: "Nemáte podíl v Hospodinu." [28] Řekli jsme si: Kdyby se stalo, že by tak mluvili v budoucnu s námi a s našimi pokoleními, odpověděli bychom: Hledte, zde je zpodobení Hospodinova oltáře, ten zřídili naši otcové ne pro zápalnou oběť ani pro obětní hod, nýbrž aby byl svědkem mezi námi a vá Řekli jsme si: Kdyby se stalo, že by tak mluvili v budoucnu s námi a s našimi pokoleními, odpověděli bychom: Hledte, zde je zpodobení Hospodinova oltáře, ten zřídili naši otcové ne pro zápalnou oběť ani pro obětní hod, nýbrž aby byl svědkem mezi námi a vámi. [29] Jsme daleci toho vzbouřit se proti Hospodinu a odvrátit se dnes od Hospodina vybudováním oltáře pro oběti zápalné, přídavné a obětní hod mimo oltář Hospodina, našeho Boha, který je před jeho přibytkem." [30] Když uslyšeli kněz Pinchas a předáci pospolitosti i představitelé izraelských šiků, kteří byli s ním, co mluvili Rúbenovci, Gádovci a Manasesovci, líbilo se jim to. [31] I řekl kněz Pinchas, syn Eleazarův, Rúbenovcům, Gádovcům a Manasesovcům: "Dnes jsme poznali, že je Hospodin uprostřed nás. Nezpronevěřili jste se Hospodinu. Vyprostili jste tím Izraelce z Hospodinových rukou." [32] Pak se kněz Pinchas, syn Eleazarův, s předáky vrátil od Rúbenovců a Gádovců ze země gileádské k Izraelcům do země kenaanské a podal jim zprávu. [33] Izraelcům se to zalíbilo. Dobrořečili Bohu a nemluvili již o tom, že potáhnou do boje proti nim a že zničí zemi, v níž sídlí Rúbenovci s Gádovci. [34] Rúbenovci a Gádovci pak oltář pojmenovali a řekli: "Je mezi námi svědkem, že Hospodin je Bůh."

Joz kapitola 23.

[1] Po mnoha dnech, když Hospodin dal Izraeli odpočinout od všech okolních nepřátel, Jozue, stařec pokročilého věku, [2] svolal celý Izrael, jeho starší a představitelé, soudce a správce, a řekl jim: "Jsem stařec pokročilého věku. [3] Sami jste viděli všechno, co učinil Hospodin, váš Bůh, všem těm pronárodům před vašima očima, neboť Hospodin, váš Bůh, bojoval za vás. [4] Pohledte, přidělip jsem vám tyto zbylé pronárody do dědictví pro vaše kmény, od Jordánu, se všemi pronárody, které jsem vyhladil, až k Velkému moři, kde slunce zapadá. [5] Hospodin, váš Bůh, je zapudil od vaší tváře a vyžene je před vámi, a vy obsadíte jejich zemi, jak vám přislíbil Hospodin, váš Bůh. [6] A tak buďte zcela rozhodní a zachovávejte a činite všechno, co je napsáno v knize Mojžíšova zákona, abyste se od něho neuchýlili napravo ani nalevo. [7] Nesmíte se mísit s těmito pronárody, jejichž zbytky jsou mezi vámi. Jména jejich bohů nepřipomínejte ani skrze ně nepřisahejte, neslužte jim a neklaňte se jim, [8] ale přimknete se k Hospodinu, svému Bohu, jak jste činili dodnes. [9] Neboť Hospodin před vámi vyhnal velké a mocné pronárody, nikdo před vámi až dodnes neobstál. [10] Jediný z vás bude schopen pronásledovat tisíc mužů, protože Hospodin, váš Bůh, bojuje za vás, jak vám přislíbil. [11] Sami u sebe dbejte úzkostlivě o to, abyste milovali Hospodina, svého Boha. [12] Jestliže však přece odpadnete a přimknete se ke zbytku těch pronárodů, které ještě zbyly mezi vámi, a jestliže se s nimi spřizníte sňatkem a budete se mísit s nimi a oni s vámi, [13] tedy jistotně vězte, že Hospodin, váš Bůh, už před vámi ty pronárody nevyžene. Stanou se vám osidlem a léčkou, karabáčem na vašich bocích a trny v očích, dokud nevyžijete z této dobré země, kterou vám dal Hospodin, váš Bůh. [14] Hle, já nyní odcházím cestou všeho pozemského. Uznejte tedy celým srdcem a celou duší, že nezapadlo ani jedno ze všech dobrých slov, která o vás mluvil Hospodin, váš Bůh. Všechno se vám uskutečnilo, nezapadlo z toho jedině slovo. [15] A tak se i stane, že jako se na vás uskutečnilo všechno dobro, o němž k vám mluvil Hospodin, váš Bůh, tak na vás Hospodin uvede všechno zlo a vyhladí vás z této dobré země, kterou vám Hospodin, váš Bůh, dal. [16] Jestliže přestoupíte smlouvu Hospodina, svého Boha, kterou vám přikázal, a půjdete sloužit jiným bohům a klanět se jim, vzplane proti vám Hospodinův hněv a rychle vymizíte z této dobré země, kterou vám dal."

Joz kapitola 24.

[1] Jozue shromáždil všechny izraelské kmény do Šekemu. Svolal izraelské starší, představitelé, soudce a správce, a postavili se před Bohem. [2] Jozue řekl všemu lidu: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Vaši otcové, Terach, otec Abrahamův a otec Náchorův, sídlili odedávna za řekou Eufratem a sloužili jiným bohům. [3] Vzal jsem vašeho otce Abraháma odtamtud za řekou a provedl jsem jej celou kenaanskou zemí. Rozmnožil jsem jeho potomstvo a dal jsem mu Izáka. [4] Izákovi jsem dal Jákoba a Ezaua. Ezauovi jsem dal do vlastnictví Seírské pohoří. Jákob a jeho synové sestoupili do Egypta. [5] Poslal jsem Mojžíše a Árona a porazil jsem Egypt divy, které jsem učinil uprostřed nich. Potom jsem vás vyvedl. [6] A když jsem vyvedl vaše otce z Egypta, přišli jste k moři. Egypťané však vaše otce pronásledovali u Rákosového moře na vozech a koních. [7] I úpěli k Hospodinu a on položil mračno mezi vás a Egypťany a způsobil, že se přes ně přelilo moře a přikrylo je. Na vlastní oči jste viděli, jak jsem naložil s Egyptem. Pak jste pobývali dlouhý čas v poušti. [8] Potom jsem vás uvedl do země Emorejců, kteří sídlili v Zajordání. Bojovali proti vám, ale já jsem vám je vydal do rukou. Obsadili jste jejich zemi a já jsem je před vámi vyhladil. [9] Když se pozdvihl moábský král Balák, syn Sipurův, aby bojoval proti Izraeli, a poslal pro Bileáma, syna Beórova, aby vám zlořečil, [10] nechtěl jsem Bileáma slyšet, opětovně vám musel žehnat. Tak jsem vás vytrhl z jeho rukou. [11] Pak jste přešli Jordán a přišli jste k Jerichu. Občané Jericha, Emorejci, Perizejci, Kenaanci, Chetejci, Girgašejci, Chivejci a Jebúsejci bojovali proti vám, ale já jsem vám je vydal do rukou. [12] Poslal jsem před vámi děsy a ti je před vámi zapudili, totiž dva krále emorejské, nezapudil jsi je ty svým mečem a lukem. [13] Dal jsem vám zemi, na kterou jste nevnaložili žádnou námahu, města, která jste nestavěli, ale sídlíte v nich, vinice a olivovní, které jste nesázeli, a přece z nich jíte. [14] Bojte se tedy Hospodina a služte mu bezvýhradně a věrně. Odstraňte božstva, kterým vaši otcové sloužili za řekou Eufratem a v Egyptě, a služte Hospodinu. [15] Jestliže se vám zdá, že sloužit Hospodinu je zlé, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda božstvům, kterým sloužili vaši otcové, když byli za řekou Eufratem, nebo božstvům Emorejců, v jejich zemi sídlíte. Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu." [16] Lid odpověděl: "Jsme daleci toho, opustit Hospodina a sloužit jiným bohům! [17] Naším Bohem je přece Hospodin. On nás i naše otce vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. On činil před našimi zraky ta veliká znamení, opatroval nás na celé cestě, kterou jsme šli, i mezi kdejakým lidem, skrze nějž jsme procházeli. [18] Hospodin zapudil od nás každý lid, i Emorejce sídlící v zemi. Také my budeme sloužit Hospodinu. On

je náš Bůh." [19] Tu řekl Jozue lidu: "Nebudete moci sloužit Hospodinu, neboť on je Bůh svatý. Je to Bůh žárlivý, nepromine vám vaše nevěrnosti a hříchy. [20] Jestliže opustíte Hospodina a budete sloužit cizím bohům a odvrátíte se, zle s vámi naloží a skoncuje s vámi, ač vám předtím učinil mnoho dobrého." [21] Lid Jozuovi odpověděl: "Nikoli. Budeme sloužit jen Hospodinu!" [22] Nato Jozue vyhlásil lidu: "Budete svědky sami proti sobě, nedodržíte-li své rozhodnutí, že budete sloužit Hospodinu." Odpověděli: "Ano, budeme svědky." [23] Jozue pokračoval: "Odstraňte tedy cizí božstva, která jsou mezi vámi, a přikloňte se srdcem k Hospodinu, Bohu Izraele." [24] Lid řekl Jozuovi: "Budeme sloužit Hospodinu, svému Bohu, a jeho budeme poslouchat." [25] I uzavřel Jozue onoho dne v Šekemu smlouvu s lidem a vydal mu nařízení a právní ustanovení. [26] Tato slova zapsal Jozue do knihy Božího zákona. Pak vzal veliký kámen a postavil jej tam pod posvátným stromem, který stál při Hospodinově svatyni. [27] A všemu lidu Jozue řekl: "Hle, tento kámen bude proti nám jako svědek, neboť slyšel všechna slova, která s námi Hospodin mluvil. Bude proti vám jako svědek, abyste nezapírali svého Boha." [28] Potom Jozue lid rozpustil, každého k jeho dědičnému podílu. [29] Po těch událostech Jozue, syn Núnův, služebník Hospodinův, zemřel ve věku sto deseti let. [30] Pohřbili jej na území jeho dědičného podílu v Timnat-serachu v Efrajimském pohoří na sever od hory Gaaše. [31] Izrael sloužil Hospodinu po celou dobu Jozuovu i po celou dobu starších, kteří Jozua přežili a znali celé Hospodinovo dílo, které pro Izraele vykonal. - [32] Josefovy kosti, přenesené Izraelci z Egypta, pohřbili v Šekemu na dílu pole, který koupil Jákob od synů Šekemova otce Chamóra za sto kesít. Připadlo do dědictví Josefovým synům. - [33] Také Eleazar, syn Áronův, zemřel a pohřbili jej v Gibeji, v městě jeho syna Pinchasa, které mu bylo dáno v pohoří Efrajimském.